

INTAI SAMUEL

Introducere

„Pentru sustinerea interesului cititorului, I Samuel este ne'ntrecnd. Nu numai ca aceasta carte ne prezintd o istorie bogata In evenimente, ci evenimente din aceasta sectiune a istoriei se Impletesc cu biografiile a trei personalitati de rasunet - Samuel, Saul si David, in jurul cdrora se inftripa capitolele cartii.”

-J. Sidlow Baxter

I. Locul unic in Canon

Fara 1 si 2 Samuel in Canonul Vechiului Testament ar exista un mare gol. Initial o singura carte, Samuel a fost prima oara Tmpartita Tn doua carti cu prilejul traducerii Septuagintei, din ratiuni de convenient^ . Toate traducerile Vechiului Testament care au urmat au pastrat aceasta divizare a lui Samuel Tn doua carti separate, inclusiv Bibliile ebraice.

Milioane si milioane de copii evrei si crestini au fost Tncantati si edificati de istoriile lui Samuel, David si Goliat, David si Ionatan, precum si de pasajele care se ocupa de fuga lui David de Saul, de buna-tatea pe care i-a aratat-o David lui Mefiboset si de durerea profunda pe care a resimtit-o David la auzul vestii despre razvratirea fiului sau, Absalom, si mai tar-ziu a mortii sale.

Pe plan mai apropiat de doctrina, cititorii mai maluri au studiat Legamantul Davidic si groaznicele paralele dintre pac&tuirea lui David cu Batseba si consecintele care n-au intarziat sa se arate Tn viata propriilor sai copii.

Intai si Doi Samuel formeaza o punte de legatura Tntre judecatori si Tntemeierea spitei regale a lui David. Aceste doua carti ocupa un loc unic Tn istoria Israelului.

Samuel este auloru! cSrtii cu acelasi nume, divizata ulterior Tn 1 si 2 Samuel, paternitatea sa se

II. Paternitatea

Desi traditia ebraica sustine ca

poate aplica doar la evenimentele *din tim-pul* vietii sale (1:1—25:0-¹ O mare parte a materialului din aceste carti are loc Tnsa *dupa* moartea profetului Samuel.

E posibil ca unul din profetii tineri care au studiat sub Tndrumarea lui Samuel sa li scris carlca, Tncorporand Tn ea propriile scrieri ale lui Samuel. O alia posibililatc este ca Abiatar, preolul caruia Ti revenea datoria de a consemna atent deslasurarea evenimentelor, sa fi compilat carlea Samuel. Abiatar a fost un asociat intim al lui David, Insotindu-1 chiar Tn exilul accstu-ia.

ni. Data

Data aparitiei carti lor 1 si 2 Samuel este imposibil de precizat. Prima parte ar putca

safi fost redactata Tn jurul anului 1000T.Cr. Faptul ca nu se face nici o referire la cap-tivitatea Israelului (722 T.Cr.) reel am a in mod cert o data anterioara acelui eveni-ment. Unii cred ca avand in vedere rcleri-rile la „Israel" si „Iuda", cartea va fi lost compusa Tn mod cert dupa aul 931 T.Cr.. cand a avut loc scindarea monarhiei Tn aceste doua regate. Dar e de conceput ca unii termeni sa fi intrat Tn uz chiar Tnaintc de scindarea Tmparatiei, dupa cum si Tn istoria Americii termeni ca „yankei" si „sudisti" au circulat chiar Tnainte de izbuc-nirea razboiului de secesiune, Tn 1861.

IV. Fondul si tema cartii

1 si 2 Samuel consemneaza relaliile lui Dumnezeu cu Israel din secolul al doi-

- E. Fugade Saul (cap. 19-26)
1. Loialitatea lui Ionatan (cap. 19, 20)
 1. Bunatatea aratat3 de Abimelec fata de David (cap. 21)
 1. Scaparea lui David si uciderea de catre Saul a preotilor (cap. 22)
 1. Tradarea Cheilei (cap. 23)
 1. Saul este crutat (cap. 24)
 1. Nechibzuinta lui Nabal (cap. 25)
 1. Saul este crutat a doua oara (cap. 26)

F. Traiul in Filistia (cap. 27-30)

1. Achizitionarea Ticiagului (cap. 27)
1. Prezicerea pierzarii lui Saul (cap. 28)
1. Demobilizarea lui David de catre Achis (cap. 29)
1. Infrangerea amalecitorilor (cap. 30)

IV. MOARTEA LUI SAUL (cap. 31)

COMENTARIU

I. SLUJBA LUI SAMUEL PANA LA

s-a convins de seriozitatea ei, a binecuvantat-o si a trimis-o in pace. Ana era preocupata de infertilitatea ei fizica. Noi ar trebui sa plangem pentru infertilitatea noastra spirituala.

1:19-28 Cand rugaciunea Anei a fost ascultata, ea a pus copilului numele de Samuel (*auzit de Dumnezeu*) pentru ca el a fost „cerut de la Domnul.” Dupa ce Samuel a fost intarcat, ea l-a dus la casa Domnului, tricredintandu-l Lui, Tnir-un act irevocabil de dedicare. De la bun inceput, copilul i-a ajutat pe preoti si a slujit inaintea Domnului. Samuel este inclus in propozitia de la sfarsitul

UNGHEREA LUI SAUL (cap. 1-9) A. Nasieria și copilaria lui Samuel

(cap. 1)^

1:1-10 Intai Samuel incepe cu prezentarea lui **Elcana** si a celor doua solii ale sale **Ana (Hannah)**, in ebraica, avand sensul de *har*) și **Penina (perla)**. El era un levit din **Ramataim Tofim** in **Efraim**, de unde și denumirea de **efraimit** care i se aplica in versetul I (cf. ! Cron. 6:22-28). Fiind o cronica istorica demna de toata Tncrederea, Biblia consemneaza poligamia, desi nu o aproba niciodata. Exact ca in cazul lui Lea si Rahela, o sotie a fost rodnică, pe cand cealalta a fost sterpa. Acest lucru a provocat aparitia unei rivalitati in aceasta familie, deoarece desi **Ana** nu avea copii, era mai iubita de sotul ei. Cand familia facea pelerinajul anual la **șilo** pentru a celebra una din sarbatorile Israelului, Ana primea o portie dubla din ofranda de pace (v. 3-5). Acest lucru i-a atras usturatoare impusaturi din partea Peninei. An de an Tntepaturile ei o raneau tot mai profund, p&na cand, in cele din urma, coplesita de disperare, Ana a adus chestiunea inaintea Domnului la cortul intalnirii.

1:11-18 Ana jurase ca daca Dumnezeu li va darui un copil de parte barbateasca, ea l-1 va mapoi Domnului. Copilul va fi nazireu, din nastere. Bishop ofera urma-torul sfat:

Modul in care putem obtine orice

B. Cantarea Anei (2:1-10)

Devotamentul sotiei si fiului lui Elcana contrasteaza puternic cu depravarea familiei lui Eli. Dupa ce si-a daruit fiul Domnului, Ana si-a varsat inima Tntr-o cantare de multumire. Cuvintele ei au dezvaluit o profunda cunoastere launtrica a lui Dumnezeu, a caracterului Sau si a lucrarilor Sale. Rugaciunea pare sa contina muștrari la adresa Peninei, pentru nu-meroasele cuvinte Tntepatoare pe care le rostise la adresa Anei, dar ele tree de nivelul unei simple certuri de familie. abordand un plan profetic si referindu-se la triumful viitor al Israelului asupra dus-manilor sai, perioada ce va culmina cu domnia lui Cristos. Cantarea Mariei. nu-mita adesea *Magnificat* (Luca 1:46-55), a fost evident influentata de cunostintele pe care le-a avut Maria despre cantarea Anei.

beneficiu este sa-1 inchinam Tn
inima noastra stavei acelui
Dumnezeii de la care solicitam acest
lucru. In felul acesta Dumnezeu ii va
face robului Sau pe plac sj se va
onora pe Sine.³

Cand a vazut batranul preot EH ca
Ana Tsi misca buzele a crezut ca
este beata. Dar de mdata ce
aceasta i-a explicat actiunile ei, el

cunoșteau pe Domnul în sensul că nu fuseseră salvați prin credință. Trei sunt păcatele ce li se impun: Ti jefuiau pe oameni de partea ce li se cuvenea din jertfa de pace, apoi nu se multumeau doar cu pieptul și pulpa (cf. Lev. 7:28-34). Și cereau să li se dea carne înainte ca grăsimea să fi fost oferită Domnului, încălcând astfel legea. În al treilea rând ei voiau să frigă carnea, în loc să o fiarbă, punând pe planul poftelor lor carnale. Dacă cineva îndrăznește să protesteze, ei luau carnea cu forță. Pacatul a fost atât de mare întrucât ei tratau jertfa Domnului cu dispreț.

2:18-21 În contrast cu rautatea lor, devotamentul copilului Samuel strălucea puternic, remarcabilă fiind și credința părinților lui Samuel de a se prezenta în fiecare an la sărbătorile anuale din casa Domnului. Întrucât roadele dintai ale pământului Anei fuseseră dedicate Domnului, ea a fost binecuvântată cu încă trei fii și două fiice. Este o bună ilustrație a promisiunii lui Dumnezeu: „Dăți și vi se va da.”

2:22-26 Abia când Eli a intrat în posesia unor relatări despre faptul că fiii săi erau implicați în acte de imoralitate, i-a muștrat el. Dar a fost mult prea târziu pentru ca aceste muștrări orale, nu prea aspre, să aibă vreun efect. Ei și-au împietrit inimile și mai mult, ajungând să fie împietriți și justițiar, ca Faraon din vechime, căci Dumnezeu luase deja hotărârea de a-i nimici. În tot acest timp, Samuel creștea frumos, curăția lui de inimă și bunătatea sa fiind apreciate deopotrivă de Domnul și de oameni. Dacă ne amintim că aceste evenimente au avut loc în timpul judecătorilor, nu trebuie să ne mire faptul că preotimea a căzut și ea pradă decaderii morale a vremii.

2:27-36 Pe cât de blândă a fost muștrarea adresată de Eli fiilor săi, pe atât de aspră a fost muștrarea Domnului la adresa lui Eli. Un om al lui Dumnezeu căruia nu i se precizează identitatea, a apărut, vestind pierzarea casei preotesti a lui

Eli. Profetul a început prin a trece în revistă chemarea pe care i-a făcut-o Dumnezeu familiei lui Aaron ca membrii acesteia să fie preoți și alocația generoasă de carne pentru întreținerea lor. Apoi l-a muștrat pe Eli pentru că a permis ca pofta fiilor săi să aibă

ascendent asupra pretentiilor lui Dumnezeu (v. 29). Promisiunea anterioara pe care a facut-o Domnul vizand perpetuitatea preotiei a presupus ca preotii vor fi oameni de caracter, cu o buna purtare. Dar din pricina rautatii lui Eli si a casei sale, lor nu avea sa li se mai permita sa functioneze in calitate de preoti. Nici un membru al familiei sale nu avea sa atinga varsta senectutii. Iar sanctuarul de la Şilo avea sa decada. Apoi posteritatea lui Eli avea sa fie umbrita de tristare si rusine. Mai mult, atat Hofni, cat si Fineas aveau sa moara intr-o singura zi, ca semn al certitudinii ca toate aceste judecati se vor implini conform prezicerii.

Pierzarea casei lui Eli s-a implinit in felul urmator: omorarea lui Ahimeieci si a tuturor fiilor sai (cu exceptia lui Abiatar) de catre Saul (v. 31; 22:16-20); excluderea lui Abiatar de la preotie, efectuata de Solomon (v. 32, 33; 1 Re. 2:27); si moartea lui Hofni si Fineas (v. 34; 4:11). Eii des-cindea din casa lui Itamar si cand Abiatar a fost exclus ulterior de catre Solomon, preotia a fost restaurata casei lui Eleazar, unde trebuia sa se fi aflat tot timpul. Fineas, fiul lui Eli, nu trebuie confundat cu Fineas, nepotul lui Aaron (Nu. 25:7, 8).

Preotul credincios promis in versetul 35 este Tadoc, din casa lui Eleazar, care a slujit in zilele lui David si ale lui Solomon. Preotia lui va dainui, chiar in timpul Domniei de o mie de ani a lui Cristos (Ez. 44:15). Dardescendentii lui Eli ar fi doriti sa beneficieze de investitiile de preoti nu din dorinta de a-L sluji pe Domnul, ci pur si simplu pentru a avea o sursa permanenta de carne (v. 36). Multi vad o aluzie mesianica in preotul credincios din versetul 35, datorata in parte cuvintului totdeauna.

D. Chemarea lui Samuel (cap. 3)

3:1-3 In timp ce Samuel li slujea pe Domnul in cortul de la Şilo, cuvantul Domnului era rar. Cu alte cuvinte, doar arareori

mai vorbea Domnul oamenilor in vedenii. Williams vede in primele trei versete o imagine a conditiei morale a Israelului:

Domnea noaptea. Candela lui Dumnezeu era pe

1
Samue
l

269

punctul de a se stingeln Templu. Ochii marelui preot se începsera atât de mult meat nu mai vedea clar. Şi atât el, cât şi Samuel dormeau.⁵

Candela lui Dumnezeu se refera la sfes-nic, a carui lumina se stingea la rasaritul soarelui.

3:4-9 Intr-o noapte, cu puțin înainte de a se face ziua, Samuel a auzit o voce care-l chema. A crezut că este Eli, dar preotul nu-l chemase. Samuel încă nu îl cunostea pe Domnul în sensul că nu primise încă nici o revelație directă și personală din partea Lui (v. 7). După ce Samuel a mai auzit vocea încă de două ori, Eli și-a dat seama că era Domnul, care îl chema pe Samuel. Și astfel bătrânul preot l-a învățat pe Samuel să spună: „Vorbeste, Doamne, căci robul tău ascultă,” în eventualitatea că va auzi din nou glasul.

3:10-14 Când Domnul l-a chemat a patra oară, Samuel a răspuns: „Vorbeste, căci robul Tău ascultă,” după care se pare omitând cuvântul „Doamne”. Mesajul Domnului a confirmat judecata rostită anterior împotriva lui Eli și a casei sale, și judecata cuprindea probabil și infrângerea Israelului și capturarea chivotului. Total purta în egală măsură vina pentru purtarea fiilor săi, deoarece nu i-a muștrăț și nu le-a impus restricții, încercând să-i abată de la pacatele lor. De fapt ar fi trebuit dați la moarte, în loc să fie doar muștrați, pentru fărâdelegile lor. Jertfa nu era suficientă ca să facă ispășire pentru fărâdelegea lor. Pierzarea lor era pecetluită și i s-a confirmat lui Eli prin gura a doi martori: Omul lui Dumnezeu (cap. 2) și băiatul-profet, Samuel (v. 14).

3:15-18 La început Samuel s-a temut să-i spună lui Eli ce i-a comunicat Domnul, dar după un jurământ solemn i-a relevat preotului că va veni judecata. Eli a primit vestea pe un ton de supunere. Negresit el și-a dat seama că judecata lui Dumnezeu era dreaptă. A putut Dumnezeu

să-i lovească pe fiii lui Aaron pentru lipsa lor de pietate (Lev. 10), lăsându-i, în schimb, nepedepsiți pe Hofni și Fineas?

3:19-21 Cui s-a știut în tot Israelul, de la Dan până la Beerseba, că Domnul era cu Samuel și tot Israelul a recunoscut în

tarul fecioras un profet adevarat al Domnului.

E. Chivotul lui Dumnezeu (cap. 4-7)

1. Capturarea chivotului (cap. 4)

4:1-4 Urmatoarele trei capitole urmaresc chivotul legamantului Domnului in drumul parcurs in si afara din teritoriul inamic. Dumnezeu era hotarât sa-i apere onoarea in mijlocul filistenilor (cap. 5), dar nu era gata sa-i apere pe israeliti, cand era in mijlocul lor, deoarece ei au incetat de a-L mai onora. Când au iesit sa lupte împotriva filistenilor la Ebenezer, au pierdut patru mii de oameni in lupta. In efortul de a schimba sortii de izbanda, batranii au dispus sa fie adus chivotul de la Silo în tabara.

4:5-11 Israelitii s-au bucurat nespun cand au vazut chivotul iar filistenii s-au temut in egala masura, deoarece cunoșteau reputatia lui Iehova. Dar s-au imbarbatat singuri, pornind din nou la lupta. Spre uimirea lor, Israel a fugit, treizeci de mii de infanteristi fiind ucisi, precum si preotii Hofni si Fineas, insusi chivotul fiind cap-turat!

4:12-22 Cand un alergator s-a dus in graba la Silo, informandu-l pe Eli ca fusese capturat chivotul, batranul preot a cazut pe spate, de pe scaunul sau de magistrat, si-a frant gatul si a murit. Vestea trista a deter-minat-o pe sotia lui Fineas sa intre in durerile nasterii, murind in timp ce nastea. Nu atat vestea despre moartea socrului sau si a sotului a afectat-o atat de mult, cat stirea privitoare la capturarea chivotului de catre filisteni. înainte de a muri, i-a pus copilului numele Icabod (lipsit de slava), spunand „Slava s-a dep^rtat."

2. Puterea chivotului (cap. 5)

5:1-5 Filistenii au adus chivotul lui Dumnezeu de la Ebenezer la Asdod, asezandu-l in templul lui Dagon, zeul national al filistenilor. Dagon era, chipurile, tatăl lui Baal, un

alt idol cu care ne Intalnim adesea pe paginile Scripturii. Filistenii au asezat chivotul alaturi de chi-pul lui Dagon, considered ca cele doua entitati sunt egale. Dar cand au revenit a

doua zi dimineata Tn templu, au constatat ca Domnul facuse sa cada Dagon la picioarele chivotului. Nepricepand semnificatia acestui evemment, filistenii 1-au ridicat din nou pe Dagon, asezandu-l langa chivot. Dar a doua zi dimineata nu a tost nici o Tndoiala cu privire la cine a fost mai tare, deoarece capul lui Dagon si mainile sale au fost taiate. Daca Dagon ar fi fost un dumnezeu adevarat, s-ar fi putut apara. Adeptii sai trebuiau sa-si dea seama de acest lucru ?i sa nu se mai Tmpotriveasca reaiitatii. Cand colo ei au Tnfintat o regula bazata pe superstitie ca toti cei ce intra Tn casa lui Dagon sa nu calce pe prag. Dagon nu a dus-o prea bine Tn confruntarea cu Dumnezeul lui Israel. Samson distrusese templul sau, din Gaza, dupa ce Dumnezeu Ti daduse puterea sa doboare Tntreaga cladire peste mai marii filistenilor (Jud. 16). Acum Iehova Insusi a ciuntit chipul lui Dagon, demonstrand ca idoli n-au nici Tntelepciune (**capul**) nici putere (**mainile**).

5:6-9 Nu numai idolul lor, ci si oamenii din Aşdod au Tnceput sa resimta dezapro-barea Domnului, intrand Tntr-o stare de confuzie, pe trupurile lor aparand tumori si multi dintre ei pierzandu-si viata. Cuprinsi de disperare, filistenii au decis sa stramute chivotu! Tn Gat, o a!ta cetate mare a filistenilor. Dar si aici oamenii au fost loviti cu tumori.

5:10-12 Cand chivotu! a fost trimis la Ecron, oamenii s-au temut nespus de mult, temerile lor fiind Tndreptatite de groaznicul prapad ce secerase vietilor multora dintre ei. Cei care nu au murit au fost, Tn schimb, loviti de tumori. Prin urmare, au cerut ca chivotul sa fie trimis Tnapoi Tn Israel.

3. Restaurarea chivotului (cap. 6, 7)

6:1-6 In doar sapte luni filistenii au dobandit o frica sanatoasa de chivot, hotarandu-se sa-1 Tnapoieze israelitilor, dar nu oricum, ci asa cum se cuvenea pentru a nu suferi alte judecati din partea Domnului. Au fost

consultati preotii pagSni si ghicitorii, care au sugerat ca chivotul sa fie returnat Tmpreuna cu o jert-fa de vinovatie alcatuita din cinci tumori de aur si cinci sobolani de aur. Era la ordinea zilei printre acesti oameni sa

Tncerce sa-si tmbuneze zeii, oferindu-le o ofranda chiar din elemente care au provocat prapadul din mijlocu! lor. Referirea la sobolani Ti deiermina pe cercetatorii Bibliei sa creada ca prapadul care s-a abatut asupra cetatilor filistene ar fi fost ciuma bubonica ce se transmite prin pureci transpbrtati de sobolani. Preotii le-au amintit filistenilor si de soarta Egiptului cand Dumnezeu a trimis judecata asupra sa, mdemnandu-i pe fiiisteni sa nu-si Tm-pietreasca inimile cum si le-au Tmpietrit egiptenii si Faraon, ci sa faca tot posibilul sa returneze chivotul la locul unde se cuvine sa stea.

6:7-12 Pentru a se asigura ca lucrurile care li s-au Tntamplat au fost judecata din partea lui Iehova, si nu doar rezultatul Tntamplarii, preotii fiiisteni au aranjai. detaliile drumului pe care TI va parcurge chivotul Tnapoi Tn Israel Tn asa fel Tncal sa fie pusa Tn evidenta interventia divina. Cele doua vaci de lapte care au fost TnjLi-gate la caruta Tn care urma sa fie trans-portat chivotul aveau vitei si ar fi fost o Tncalcare a tuturor instinctelor naturale daca acestea aveau sa-sj laseTnumia viteii. Apoi desi vacile nu mai fusesemTnjugale. ele au tras bine la jug Tmpreuna, ncTntor-candu-se nici la dreapta, nici la stanga. Fara sa fie calauzite, vacile au apucat-o direct spreBet\$emes, Tn teritoriul lui Iuda!

6:13-18 Oamenii din Bet \$emes erau la seceris cand s-a apropiat chivotul. Ce pri-veiiste umitoare! Doua vaci neTnsotite de om, aducand chivotul lui Dumnezeu Tnapoi Tn Israel! Toata comunitatea a izbucnit Tn strigate de bucurie. Din lemneie carutei s-a aprins un foc iar vacile au fost aduse jertfa arsa de tot Domnului. Chivotul si lada cc continea jertfa pentru pacat (lucrurile de aur) au fost asezate deasupra. pe o piara mare.

Avem aici o paralela spirituala Tn istoria vacilor din Bet Semes. Misionari crestini Tsi pai'asesc locuintefe si familia, ducand mesajul Domnului oriunde Ti calauzesle Domnul, neabatandu-

se nici la dreapta, nici la stanga. Necredinciosii se bucura cand aud despre Domnul. Misionarii sunt pregatiti pentru slujire sau pentru jertfire.

6:19-21 Dar oamenii din Bet Semes nu

1
Samue
l

271

au tratat chivotul Domnului ca sfant, ci au privit Tn interiorul sau. In consecinta, Dumnezeu a lovit cincizeci si şapte de mil dintre ei. Temandu-se sa mai aiba chivotul Tn mijlocul lor, oamenii au trimis soli la cei din Chiriat Jearim, rugandu-i sa ia chivotul de la ei. (Este greu de presupus ca s-ar fi aflat 50.070 de barbati la Bet Semes. Josephus,⁶ Keil si Delitzsch,⁷ precum si multi alti Tnvatati afirma ca textul ar trebui sa spuna doar saptezeci de barbati, Tntrucat din multe manuscrise ebraice lipseste cifra de 50.000.)

7:1-6 Chivotul a fost adus Tn casa lui Abinadab Tn Chiriat Jearim, unde a ramas timp de douazeci de ani. Apoi a venit Samuel, Tndemnandu-i pe oameni sa se Tntoarca la Domnul, ca Dumnezeu sa-i poata izb&vi de asupritorii lor filistenii. Idolii au fost aruncati afara si Tntreaga na-tiune s-a str&ns la Mitpa. Acolo israelitii au postit si s-au pocait Tnaintea lui Iehova. Pocainta lor a fost simbolizata prin faptul ca au varsat apa pe pamant.

7:7-14 Afland ca israelitii erau la Mitpa si presupunand ca se pune la cale o revolta, filistenii au atacat. Dar evreii, nefiind pregatiti de razboi, s-au Tngrozit. Cand s-au rugat de Samuel sa mijloceasca pentru ei, e! a luat un miel de lapte si I-a adus Tntreg ca ardere-de-tot Domnului (ceea ce se pare ca levitii puteau face- I Cro. 23:26-31), si s-a rugat. Ulterior, intervenind miraculos, Dumnezeu a pus pe fuga inamicul cu aju-torul tunetelor, Israel obtinand Tn ziua aceea o frumoasa biruinta. In semn de recunostinta, Samuel a luat o piatra pe care a asezat-o ca monument Tntre Mitpa si Şen, numind-o „**Ebenezer**” (*piatra de qjutor*). Versetul 13 se refera doar la o victorie temporary cum rezulta clar din ultima parte a versetului si din 9:16. Totodata s-au recu-perat unele teritorii iar Israel s-a bucurat, o vreme, de pace cu vecinii sai.

7:15-17 Dupa aceasta, Samuel a devenit judecator de ocol, strabat&nd cetatile

Israelului si administrand judecata potrivit legii Domnului. El a locuit la Rama, unde se afla casa tatatui sau, si a zidit acolo un altar. Nu ni se spune de ce nu s-a mtors la altarul Domnului, aflat acum la Nob, dupa cum nu aflam de ce a permis

ramanerea chivotului Tn casa lui Abinadab. Dar acestea erau zile exceptional, Tn care multe din practici erau pennise dc Dumnezeu, chiar daca nu corespundeau cu planul Sau initial.

Capitolul 7 este un studiu pe tema trezirii spirituale. La Tnceput Dumnezeu a ridicat un om, pe nume Samuel, care i-a chemat pe oameni la pocainta, marturisire si curatire. S-a facut mijlocirea prin san-gele unui miel (un tip al Mielului de la Calvar), dupa care s-a obtinut victoria. Acestea sunt etapele care trebuie parcurse de catre o persoana individuals sau de catre un popor pentru a avea o trezire spirituals adevarata.

F. La cererea israelitilor, este ales un rege (cap. 8,9)

8:1-5 La batranete Samuel a Tncercat sa aranjeze ca cei doi fii ai sai sa fie numiti judecatori, succesori ai sai. Dar acestia au fost oameni rai, care primeau mitii si cal-cau In picioare dreptatea. Asa cum pro-cedase Eli Tnaintea sa, Samuel nu si-a aba-tut fiii de la caile lor rele, casa lui fiind ast-fel respinsa. Batranii lui Israel au refuzat sa-i accepte pe loel si pe Abiia, pretinzand Tn schimb sa li se dea un rege. ca sa fie la rand cu ceielalte popoare.

8:6-18 Desigur intentia lui Dumnezeu a fost ca E! sa fie Regele Israelului. Israel urma sa fie un popor de oameni sfinti, ca nici o alta natiune de pe pamant. Dar ei nu au *voit* sa fie diferiti, ci au tinut cu tot dinadinsul sa se conformeze lumii. Samuel a fost tntristat la auzul cererii lor, dar Domnul i-a spus sa dea curs cererii. La urma urmelor, nu pe profet Tl respinsesera ei, ci pe Domnul. Convenind sa le satisfaca dorinta, Samuel avea sa protesteze solemn si sa-i previna cu privire la ce se vor putea astepta din partea regelui. Pe scurl, regele se va Tmbogati pe el *tnsusi*, pe spinarea poporului, recrutand tineri si tinere pentru serviciul militar si pentru munci interne. transformandu-i, practic, Tn sclavi. E ade-varat ca Dumnezeu a prevazul domnia

regilorTn cuprinsul legii (Deut. 17:14-20), dar voia Lui desavarsita a fost ca E! Insusii sa le fie Rege (8:7; 12:12). Aceste legi din Deuteronom aveau menirea de a preveni

raul care avea sa urmeze negresit prin luarea unei atari decizii.

8:19-22 Cand oamenii au persistat in dorinta lor, in pofida avertismentelor date, Domnul din nou i-a spus lui Samuel sa Tndeplineasca cererea ior si sa le puna un rege. Apoi profetul a trimis poporul acasa. Curand israelitii aveau sa aiba un rege.

9:1-14 In acest moment intra tn scena Saul, fiul lui Chis (un beniamit). In timp ce cauta el magaritele tatalui sau, a decis Tmpreuna cu slujitorul sau saintrebe un om al lui Dumnezeu dintr-o cetate Tnvecinata daca nu stie despre animale. Cu un dar in mana, ei s-au apropiat de cetate si au aflat de la niste fete ca vazatorul pe care-l cau-tau ei avea sa participe chiar in ziua aceea la un festival religios. Grabindu-se, ei 1-au Tntalnit pe omul cautat. Saul nu avea nici o idee despre faptul ca msuși profetul il cauta peel!

9:15-21 In ziua precedents, Domnul promisese ca-1 va conduce pe Samuel la omul care urma sa fie rege. Acum i s-a descoperit ca Saul este omul ales. Dar profetul nu i-a comunicat acest lucru lui Saul imediat. **Inaltimea** despre care se vorbesje Tn text (adica locul rezervat pentru Tnchina-ciune) era de obicei asociat cu Tnchinarea la idoli, dar Tn cazul acesta a fost un loc de inchinare la Iehova. Apoi Samuel i-a spus tanarului si chipesului beniamit ca are sa-i comunice o veste importanta a doua zi dimineata. Se pare ca fara sa i se fi spus ca .Saul pornise Tn cautarea magaritelor, Samuel a stiut despre acest lucru, deoarece acum Ti spune lui Saul sa nu se ingrijoreze cu privire la ele, deoarece au fost gasite. In fapt, ce insemnau cateva magarite, Tn con-textul Tn care el avea sa dispuna de tot ce era mai de dorit Tn Israel? Saul a receptio-nat aceasta afirmatie cu aparenta modestie. Intr-adevar Beniamin era eel mai mic din-tre triburile Israelului. In trecut numarul lor fusese redus la doar 600 din cauza rautatii lor (Jud. 20).

9:22-27 La banchetul ce s-a organizat lui Saul i s-a acordat un loc de cinste, servindu-i-se cele mai alese bucate. Seara Samuel a avut o conversatie Tndelungata cu el. A doua zi Samuel 1-a retinut pe Saul, pe cand acesta se pregatea sa piece din cetate,

si i-a dezvaluit cuvantul lui Dumnezeu.

II. DOMNIA LUI SAUL PANA LA REPUDIAREA SA (cap. 10-15)

A. Ungerea si confirmarea (cap. 10,11)

10:1-6 In particular Samuel 1-a uns pe Saul ca domnitor al Israelului turnand unt-delemn pe capul lui. Preotia fusese inaugurata tot prin ungere (Lev. 8:12), fund acum aplicata Tn cazul primului rege al Israelului. Ulterior avea sa fie organizati o ceremonie publica. Lui Saul i s-au dat trei semne menite sa confirme cuvantul Domnului: (1) Doi barbati aveau sa-l Tntalneasca la mormantul Rahelei, spunandu-i ca magaritele tatalui sau au fost gasite; (2) trei barbati aveau sa-l Tntalneasca la sle-jarul din Tabor, Tn drum spre Betel, dan-du-i doua paini; (3) cand va ajunge la „dealul lui Dumnezeu” si va Tntalni un grup de profeti, Duhul Domnului va veni peste el si Saul va profeti.

10:7-9 Dupa ce toate aceste semne vor fi avut loc, Saul trebuia sa se duca la Ghilgal si sa astepte sapte zile pana va sosi Samuel ca sa aduca jertfe. Toate semnele din versetele 2-6 au avut loc Tn aceiasi zi; evenimentele de la Ghilgal au avut loc mai tarziu (13:7-15).

Nu trebuie sa conchidem din versetul 9 ca Saul a fost cu adevarat converlit. De fapt, a fost un om firesc, supus pornirilor naturii vechi, carni, dupa cum demonstreaza elocvent faptele sale ulterioare. El a fosi Tnzestrat de Duhu! pentru pozitia sa oficiala ca domnitor al poporului lui Dumnezeu, chiar daca nu L-a cunoscut pe Dumnezeu Tn mod personal, ca mantuitor. Cu alte cuvinte, el a fost omul lui Dumnezeu *oficial*, desi, Tn realitate, noi credem ca nu a fosi un credincios adevarat.⁸

10:10-16 Profetii erau oameni dedicati si plini de ravna, ceea ce explica mirarea oamenilor din popor cand l-au vazut pe Saul profetind Tn mijlocul profetilor,

ceea ce a general proverbul: „**Oare si Saul este intre profeti?**” Cuvintele aceslea au Tmbracat ulterior forma unei zicale, exprimand mirarea pentru faptul ca Saul era angajat Tntr-o activitate atat de necarac-

teristica lui. Unchiul lui Saul (nu tatal sau, cum ne-am fi asteptat) l-a chestionat cu privire la discutia avuta cu Samuel. Saul s-a referit la timpul petrecut cu Samuel, dar nu a dezvaluit faptul ca a fost uns, in particular, de catre acesta ca rege.

10:17-19 Intre timp, Samuel a strans poporul la Mitpa ca sa anunte desemnarea unui rege. inainte insa de a face anuntul propriu-zis, el le-a reamintit ca cerand un rege ei fi resping de fapt pe Dumnezeu care i-a scos din Egipt si i-a dus in Tara Promisa. Cand Saul a fost ales el s-a ascuns fie din modestie, fie de frica. Matthew Henry ne ofera patru motive care l-ar fi putut determina pe Saul sa se teama:

(1) Deoarece era consent ca nu este inzestrat ca sa i se incredinteze o functie atat de mare....

(1) Pentru faptul ca acceptarea ei l-ar fi fcut vulnerabil invidiei vecinilor sai care si asa nu erau prea binevoitori fata de ei. (3) Pentru ca el a inteles, din spusele lui Samuel, ca oamenii au pacatuit carind au cerut un rege si ca Dumnezeu le-ar fi acordat cererea dar la manie. (4) Pentru ca lucrurile nu mergeau bine la acea data in Israel; filistenii erau putemici, amonitii constituiau un pericol pentru Israel iar de la el se cerea mult curaj ca sa ridice panzele intr-o vreme atat de furtunoasa.⁹

10:20-27 Saul a fost adus si prezentat in fata poporului ca rege al sau. In tot Israelul nu s-ar fi gasit la ora aceea un om mai bine inzestrat din punct de vedere fizic. Mai multi viteji i s-au alaturat lui Saul, insotindu-l in drumul sau spre casa, la Ghibea, dar nu toti s-au situat cu totul de partea noului monarh. Dand dovada de intelepciune, Saul s-a facut ca nu-i aude pe rebelii care i s-au impotrivit si l-au dispretuit.

11:1-5 Cetatea Iabes Ghilead era situata in partea de est a raului Iordan, in teritoriul semintiei Gad. Cand vecinii de la sud-est, amonitii, au asediat cetatea, locuitorii ei au negociat conditiile in care sa se poata preda. Dar Naha? amonitul a dorit sa-i schilodeasca, pentru a-i face de rusine in Israel. Concret a dorit sa le scoata ochiul drept. In mod surprinzator, amonitii au

permis batranilor Israelului sa ceara ajutor. Poate ca Naha, nu era deplin pregatit sau

nu credea ca ceilalti israeliti vor veni in ajutorul fratilor lor din Iabes. Si astfel au fost trimisi soli la Ghibea, unde Saul continua sa lucreze pe camp. Era timpul ca Saul sa se afirme ca regele de curand ales al Israelului!

11:6-11 Imbatati de izbanda obtinuta pe campul de lupta, oamenii au dorit sa-i ucida pe cei ce nu acceptasera anterior ca Saul sadomneascapestei. Dar Saul, dand dovada de intelepciune, nu i-a lasat sa duca la indeplinire aceasta pornire. Faptul ca Domnul ii daruise victoria era de ajuns pentru el. Apoi Samuel a convocat o adunare solemna la Ghilgal, prilej cu care lui Saul i s-a reconfirmat ca e rege peste intreaga natiune. De data aceasta nu i s-a mai impotrivit nimeni. Ghilgal reprezinta reinnoirea spirituala (Ios. 5:9)

B. Mustrarea și porunca data poporului (cap. 12)

12:1-13 Dupa ceremonia de reinnoire a regatului la Ghilgal, Samuel s-a adresat intregului Israel. Mai intai el le-a amintit concetatenilor sai ca a condus cu dreptate ca judecator peste ei. Nimeni nu l-ar fi putut acuza de nedreptate. Dar prin faptul ca au cerut un rege, israelitii au respins conducerea sa si domnia lui Dumnezeu asupra lor. Domnul fusese plin de indurare fata de ei, ridicandu-le izbavitii cand au fost la stramtoare. „**Bedan**” din versetul 11 se refera probabil la Barac (text marginal NKJV, Septuaginta si versiunea si-riaca).¹⁰ Samuel s-a plasat pe sine in sirul izbavitorilor, care a inceput cu Moise. Dar Israel a fost ingrat, in fata tuturor acestor indurari, cerand cu incapatanare sa i se dea un rege. Faptul ca Dumnezeu lucra prin intermediul judecatorilor n-a fost de ajuns pentru ei. Prin urmare, li l-a dat pe Saul.

12:14-18 Cerand un rege, ei au savarsit un mare pacat. Dar daca vor asculta de Domnul, chiar si acum El ii va binecuvanta. Daca nu vor asculta, vor suferi consecintele maniei Lui. Ca dovada solemna, Samuel s-a rugat sa vina o furtuna puternica, ca semn evident de la Dumnezeu. Intrucât era cu totul neobisnuit sa se abata o atare

furtuna in timpul secerisului. Iar aparitia ei la un timp bine precizat demon-

stra ca nu era o simpla intamplare.

12:19-25 O frica mare i-a cuprins pe oameni, care l-au implorat pe Samuel sa se roage pentru ei. Rugaciunea lui adusese peste ei judecata si tot rugaciunea lui putea face sa vina acum peste ei mdurarea lui Dumnezeu. Samuel le-a raspuns indem-nandu-i din nou sa se teama de Domnul și sa-L slujeasca, aceasta fiind calea cea mai sigurci de a evita judecata Sa. În ce-1 privește pe el, Samuel a aratat ca nu poate tnceta sa se roage pentru ei, deoarece acest lucru ar constitui un pacat. Aceasta afir-matie importanta din Scriptura demonstreaza ca absenta rugaciunii din viata cuiva este un *pacat*, și nu doar o neatentie.

C. Neascultarea si repudierea (cap. 13-15)

1. Jertfa pacatoasa adusa de Saul (cap. 13)

13:1 Versetui 1 prezinta dificultati reale de interpretare, cum se poate vedea numaidecat prin compararea mai multor traduceri. KJV și NKJV spun: „**Saul a domnit un an; si dupa ce a domnit doi am peste Israel...**” Traducerea RV reda versetui astfel: „Saul avea *treizeci* de ani cand a inceput sa domneasca, și a domnit doi ani peste Israel...” In RSV se spune: „Saul avea.... ani cand a inceput sa domneasca, și a domnit... doi ani peste Ierusalim.” Iar in NASB citim: „Saul avea *patruzeci* de ani cand a inceput sa domneasca și a domnit *treizeci* si doi de ani peste Israel.” Unele manuscrise ale Sep-tuagintei pur și simplu omit acest verset problematic! Cea mai plauzibila explicata a acestei situatii confuze este ca unele litere au fost eliminate din neatentie din textul ebraic de unii copisti in secolele ulterioare.¹¹ Stim sigur ca Saul era un om matur cand a venit la putere, deoarece fiul sau Ionatan atinsese varsta celor mrolati tn armata.

13:2-5 Saul stabilise o armata

perma-nenta de trei mii de barbati. Ionatan a con-dus acest deta?ament, atacand cu succes garnizoana filistenilor de la Gheba, la nord de Ierusalim. Faptui acesta i-a determinat pe filistenii sa se pregateasca pentru un

razboi În toata puterea cuvântului, cu o armata uriasa. (Unele traduceri, urmand exemplul versiunii siriace și a unor manuscrise ale Septuagintei, includ cifra de 3.000 de care În versetui 5, un numar mult mai plauzibil pentru existenta a sase mii de calareti.)¹²

13:6-9 Evreii au raspuns la provocare printr-un gest de mare lactate, unii refugiindu-se chiar dincolo de Iordan. Ei petrecusera atata timp sub jugul asupririi Și li se pareea cu neputința sa scuture acest jug. În plus, se pareea ca filistenii au de partea lor toate avantajele. În timp ce Saul îl aștepta pe Samuel la Ghilgal (vezi 10:8), tot mai multi oameni incepusera să lipseasca de la apel. A venit și ziua a saptea și Samuel tot nu sosise. În contextul dimi-nuarii fortelor sale și al pericolului razboiului, Saul a simtit ca trebuie sa treaca la actiune, și sa aduca el însusi o jertfa arsa de tot, deși nu avea autoritatea de a efectua aceasta slujba, intrucat nu era levit. Chiar daca Samuel întârzia, asta nu-l îndreptatea pe Saul sa încalce regula, arogându-și functia de preot.

13:10-14 Sosind imediat dupa aceea, Samuel a realizat ce a facut Saul. Scuzele care i se pareau lui Saul valabile nu au schimbat cu nimic faptul ca el s-a facut vinovat de neascultare de Domnul, fapta pentru care avea sa piarda imparatia. Dumnezeu deja gasise un alt om, dupa inima Sa. Acesta a fost primul din seria de pacate din viata lui Saul care au dus la pierderea tronului Israelului. Celelalte au fost: juramantul sau pripit (cap. 14), crutarea vietii lui Agag și retinerea partii celei mai msemnate din prada de razboi obtinuta de la amaleciti (cap. 15), uciderea lui Ahimelec și a celorlalti optzeci și pati-u de preoti (cap. 22); numeroasele sale aten-tate asupra vietii lui David (cap. 18-26); și consultarea vrajitoarei de la En Dor (cap. 28).

13:15-23 Saul a luat cu el cei 700 de oameni ai sai și i

s-a alăturat lui Ionatan la Ghibea. Filistenii, care și-au stabilit tabara la Micmas,, aflat în apropiere, au început să trimita oameni care sa jefuiasca teritoriile din nord, vest și est, ca și Yora Israelul nu pareea capabil să le faca fata.

1
Samue
l

275

Filistenii se aflaseră de atata timp la carna meat au ajuns să interzică israelitilor să aibă chiar și fierari în mijlocul lor, evreii fiind nevoiți să se ducă la filistenii ori de câte ori aveau de ascuțit vreo scula agri-cola. Așa se face că numai câțiva dintre ei aveau săbii. Situația părea într-adevăr deznădăjduită.

2. Jurămintele pripite rostite de Saul

(cap. 14)

14:1-15 Văzând că tatăl său nu face nimic, Ionațan a pornit pe ascuns împreună cu purtătorul său de arme să-i atace pe filistenii. Acesta nu a fost un act de cetezanta nechipzuită, nici o misiune a unui sinuci-gas. Ionațan aștepta ajutorul de la Dumnezeu, crezând că El îi va da biruința. Faptul că erau doar doi împotriva unui inamic atât de numeros nu avea importanță;!, motivul încrederii lui Ionațan fiind exprimat de cuvintele: **„caci nimic nu-L împiedică pe Domnul să salveze prin mulți sau prin puțini.”** Credința lui Ionațan avea să-i fie răsplătită. Dumnezeu i-a arătat că va avea succes când filistenii îl vor invita să patrundă în tabără, crezând că este dezertor. De îndată ce filistenii au spus: **„Suiți-va la noi,”** Ionațan s-a suit în garnizoana filistenilor, și curând douăzeci de filistenii zăceau ucis. Iar când supra-vietătorii au luat-o la fugă, Dumnezeu a trimis un cutremur, care a provocat o mare stare de confuzie în tabara filistenilor. *Credința* de care a dat dovadă Ionațan (v. 6) și purtătorul său de arme (v. 7) a fost singurul lucru de care a fost nevoie pentru ca Dumnezeu să se ocupe de filistenii. Ce trist însă că *nechipzuita* lui Saul a făcut să palească această victorie minunată!

14:16-23 Sentinelele lui Saul au observat confuzia din tabara filistenilor, dându-i de veste despre aceasta. Când s-a făcut apelul, s-a constatat că Ionațan și purtătorul său de armă erau absenți. Imediat Saul a cerut să vină preotul Ahia, să aducă chivotul, pentru că să întrebe pe

Domnul. (Textul marginal NKJV, urmând exemplul Septuagintei, folosește termenul *efodul* în loc de *chivotul*.[™] Probabil chivotul încă se afla la Chiriathairim.) Dar Saul s-a răzgândit imediat când a crescut zarva în

tabara inamicului; el i-a spus preotului sa-si retraga mana - adica sa nu mai caute voia Domnului (v. 19). Si astfel Saul ? i-a strans fortele, convins ca nu are nevoie de calauzirea divina pentru a sti ca Domnul li da pe filistenii in mana lui. Si altii au observat ca Dumnezeu lupta pentru Israel. Iar evreii care dezertasera anterior s-au intors acum impotriva stapanilor lor filistenii. Ba chiar si barbatii care se ascunsesera in muntii din Efraim au gasit in ei curajul de a porni la lupta. Duparazboi multi viteji se arata, dar unde sunt lonatanii care sa aiba curajul primei confruntari?

14:24-30 Pentru a se asigura de o victorie rapida, Saul daduse un ordin pripit soldatilor, punandu-i sa jure ca nu vor manca nimic pana seara, dupa incheierea luptelor. Si apoi a pecetluit ordinul printr-un jurament. Dar foamea i-a facut pe oameni sa se simta epuizati si, prin urmare, in inferioritate. Nestiind despre edictul tatalui sau, lonatan a mancat putina miere, ca sa-si refaca energiile. Cand i s-a spus despre blestemul rostit de tatal sau peste cei ce vor calca porunca, el s-a tanguit pentru faptul ca o zi atat de biruitoare pentru Israel trebuia sa fie umbrita de un ordin atat de stupid.

14:31-42 Restrictia impusa de Saul nu a fost doar o pricina de indignare pentru lonatan, ci si un pericol pentru luptatori. Dupa incetarea ostilitatilor, ei s-au repezit la prada, omorand vite si mancand carne cu sange, contravenind legii de la Levitic 17:10-14. Cand a aflat Saul despre acest lucru, i-a muștră, alegand o piatra mare pe care trebuiau aduse animalele ca sa fie ucise dupa ritualul prescris. De asemenea el a ridicat, pentru prima oara, un altar. In ravna sa, Saul a voit sa-i urmareasca pe filistenii in timpul noptii. Prin urmare, din nou l-a contactat pe preot, ca sa-l consulte pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu i-a raspuns. Asta l-a facut pe Saul sa creada ca in tabara s-a comis un păcat. Conform uzantelor, s-a tras la sorti și, spre sur-

prinderea lui Saul, a iesit lonatan, indicand ca el era cel vinovat.

14:43-46 lonatan a explicat ce s-a întâmplat și Saul, ca sa salveze aparentele, a poruncit sa fie omorat. Dar oamenii au dat dovada ca au mai multă minte decat

regele lor. Oare nu lucrase Ionatan cu Dumnezeu, contribuind la aceasta mare biruinta? Cum ar fi putut Dumnezeu sa fie nemulțumit fata de el, pentru ca a calcat juramantul lui Saul, cand S-a folosit de El in chip atat de maiet in batalie? Negresit, au spus ei, Ionatan nu vamuri! Astfel eroul a fost crutat de la o moarte nemeritata. Dar Tn timp ce Saul era preocupat de aceste lucruri lipsite de importanta, filistenii au fugit. Pentru a- doua oara lipsa lui de Tntelepciune a diminuat victoria.

14:47-52 Versetele 47 si 48 rezuma o parte din victoriile lui Saul. Urmatoarele trei versete ne ofera detalii despre familia sa. Ultimul verset este o Tmplinire a pre-zicerii lui Samuel conform careia regele Ti va recruta pe vitejii Israelului fnscriindu-i la oaste (1 Sam. 8:11).

3. Ascultarea incompleta a lui Saul

15:1-3 Saul aluneca pe panta, Tntr-un ritm tot mai ametitor, pe masura ce se apropia de fundul-prapastiei. Indiferent ce misiune i se Tncredinta, ascultarea sa era incompleta. In capitolul acesta Dumnezeu i-a poruncit sa-i nimiceasca pe amaleciti - natiunea care Ti atacase prin surprindere pe evreii ramasi in urma de restul coloanei cand au iesit din Egipt, merg^nd spre Canaan (Deut. 25:17-19). Ordinul suna limpede: tot ce avea suflare trebuia distrus, fiind tnchinat Domnului. Indelunga rab-dare a lui Dumnezeu Ti rabdase pe amaleciti atatia ani de zile, dar in tot acest timp cuvantul Sau rostit impotriva lor nu s-a schimbat cu nimic (Ex. 17:14-16; Nu. 24:20). Ei trebuiau stersi de pe fa\$ a pam&n-tului. pentru pacatul lor.

15:4-12 Saul a stnins o armata cu care a pornit spre sud, catre o cetate a lui Amalec. Inainte de a ataca, i-a prevenit pe cheniti sa fuga, pentru a nu fi omorati odata cu amaleciti. Asta pentru ca acesti madianiti nomazi se purtasera cu bunavointa fata de Israel in

timpul Exodului. Actiunea aceasta a demonstrat ca nu era setos de sange, ci ca era instrumentul r&zbnarii lui Dumnezeu asupra unui popor din cale-afara de rau. Si Saul s-a achitat de sarcina - pana la un punct - Tnfrangandu-i pe amaleciti si trecand totul prin ascutisul sabiei,

cu *exceptia* regelui lor și a tot ce era mai bun din prada de război. (În plus, o ramășita, care locuia probabil în altă zonă geografică, a supraviețuit de asemenea -vezi 30:1-6; 2 Sam. 8:12; 1 Cro. 4:43). Deși se afla la o depărtare bună de locul bătăliei, Samuel a fost înștiințat de Domnul cu privire la neascultarea lui Saul. Vestea l-a tulburat într-atât de mult pe Samuel încât a petrecut toată noaptea în rugăciune. Dimineața era convins de ceea ce trebuia să facă.

15:13-35 În drum spre Gilgal, Saul s-a oprit și a ridicat un monument, pentru a celebra victoria obținută. Dar Samuel a văzut lucrurile în cu totul altă lumină, luându-și la rost pe Saul pentru neascultarea sa. Saul nu dusesese niciodată lipsa de scuze, dar acum behaviorul de oi, reprezentând eșecul sau de a fi ascultat de Domnul, a anulat orice posibilitate a lui Saul de a se mai scuza, fiind *repudiat*! Saul mai auzise acest cuvânt (13:14). Lata ca acum se abatea din nou asupra sa, cu și mai multă intensitate. În permanență Saul redefinea poruncile Domnului, făcând ceea ce îi se părea lui el mai nimerit, în loc să facă ceea ce era el mai bine în ochii lui Dumnezeu, așa cum îi poruncise El. Saul a manifestat o pocăință de formă, rugându-se de Samuel să nu-l parasească. Ba chiar a rupt mantaua profetului când acesta a dat să se piece. Dar gestul a avut semnificația ruperii împăratiei din mână lui Saul, și încredințarea ei unui alt om.

După ce l-a înșotit pe Saul ca să se închine Domnului, Samuel a cerut să-i fie adus Agag. Crezând că-i va fi crutată viața, Agag s-a apropiat cu precauție, zicându-și: „**Negresit a trecut amaraciunea mortii**” Dar Samuel l-a tăiat în bucăți cu sabia. În tot restul vieții bătăliilor judecator a purtat o povară, din pricina neascultării lui Saul. Într-o anumită privință, chiar Dumnezeu a regretat că l-a pus pe Saul rege peste Israel.

Versetul 22 ar trebui să-l memorăm, căci este unul din versetele clasice ale Cuvântului lui Dumnezeu. Ascultarea trebuie

să fie pe planul Tântă. De ea trebuie să ținem seama în primul rând, în ultimul rând și întotdeauna. Este cuvântul cheie, parola tuturor celor care doresc să-l slu-

1
Samue
l

277

jeasca pe Domnul si sa-I fie placuti, dupa cum arata Erdmann:

In urmatoarele cuvinte: **Ascultarea face mai raut decat jertfe** apare o idee noua: dincolo de ceea ce este exclusiv placut in ochii lui Dumnezeu, doar o atitudine de ascultare a mintii este in sine un lucru bun, pe cSnd jertfa adusa de cineva care nu poseda aceasta atitudine a mintii nu este un lucru bun, fntruct nu are nici o valoare morals... Prin urmare neascultarea si razvrStirea care rezulta din aceasta, precum si atitudinea de bizuire pe sine, de sfi-dare, sunt similare, fn esenfa, si ocupa pe plan moral acelasi loc ca si rautatea nespuse de mare a *vrajitoriei*, respectiv „ghicirea Tn slujba unor puteri demonice anti-divine" (Keil), si a idola-triei.¹⁴

Versetele 29 si 35 par a fi in con-tradictie. Primul afirmS ca Dumnezeu nu Se razgandeste si nu Se caieSte, pe cand al doilea spune ca Domnului I-a parut rau ca 1-a pus pe Saul rege peste Israel. Versetul 29 Il prezinta pe Dumnezeu Tn *characterul Sau esential*. El este nu se schimba si este neschimbator, eel Imuabil. Versetul 35 Inseamna ca 0 modificare a *conduitei* lui Saul a reclamat o modificare corespunzatoare In *planurile si scopurile* lui Dumnezeu fata de Saul. Pentru a ramane consecvent atributelor Sale, Dumnezeu trebuie sa binecuvanteze ascultarea si sa pedepseasca neascultarea.

ni. VIAJA LUI DAVID PANA LA MOARTEA LUI SAUL (cap. 16-30)

A. Ungerea de catre Samuel (16:1-13)

16:1-3 In timp ce Samuel continua sa fie Tntristat cu privire la Saul, Domnul i-a spus fara Tnconjur sa priveasca realitatea Tn fata, anume ca Saul este **repudiat** (sau le-padat). Dumnezeu deja alesese un alt bar-bat care sa domneasca peste poporul Sau. Samuel trebuia sa se duca la Betleem si sa-1 unga

pe unul din fiii lui Isai ca rege. A sti sa tii un secret sau a proceda Tn secret nu e totuna cu a insela. Dumnezeu nu i-a spus lui Samuel sa minta cu privire la intentiile sale cand va ajunge la Betleem, unde pro-fetul realmente a adus 0 jertfa. Dar ungerea

unui rege nou constituia o chestiune secreta ce nu trebuia data Tn vileag decat multi ani mai tarziu.

16:4-13 Cand Samuel a ajuns la Betleem, batranii au tremurat. Dupa ce i-a invitat pe Iese si fiii sai la praznic, i-a pri-vit pe barbati unul cate unu, crezand ca noul rege al Israelului se afla Tn fata lui. Samuel ar fi trebuit sa Tnvete din expe-rienta sa cu Saul ca. omul din afara nu este nici pe departe atat de important ca omul dinauntru (13:14). Dumnezeu judeca un om dupa inima sa (v. 7). Principiul din versetul 7 a fost si va fi Tntotdeauna valabil: Oamenii judeca dupa infatisare, dupa imbracaminte si dupa alte elemente exte-rioare. Dar Tn zilele noastre mass media Tncurajeaza acest mod defectuos de a judeca oamenii, folosind, Tn campaniile lor pu-blicitare, la televiziune si Tn publicatii, persoane atragatoare fizic, pana acolo Tncat oamenii cu Tnfatisare obișnuita ajung sa nu mai fie acceptati de restul populatiei cum erau odinioara. Saul era un om Tnalt. cu parul negru, placut la Tnfatisare. De fapt si David era placut la Tnfatisare (v. 12), desi parea prea tanar pentru a putea fi luat Tn considerare pentru ocuparea unui post de mare important! Din nefericire, prea de multe ori biserica, mai ales Tn aparitiile de la televiziune, a subliniat nu stralucirea spiritual^, ci cea superficiala a omului din afara, rezultatele fiind cat se poate de de-zastruoase atunci cand acesti idoli au cazut.

David a trebuit sa fie adus la ospat. El era atat de nesemnificativ Tn ochii tatalui sau, Tncat Iese crezuse ca pe profet nu avea cum sa-l intereseze fiul sau eel mic. Dar Domnul era deosebit de interesat de acesl pastoras, iar Samuel, ascultand de glasul Domnului, 1-a uns pe David. Din acel punct, Duhul Domnului a venit cu mare putere peste David, parasindu-l pe Saul. Abia dupa ani si ani David va purta coroana lui Saul, dar deja din aceasta zi regatul se afla cu siguranta in rnana lui David.

B. Slujirea pentru Saul (16:14-23)

Cam Tn acest timp, Saul cazuse prada unei tulburari mentale cauzate de un duh raU
Sintagma: „**un duh chinuitor de la**

Domnul" (În editia romana: „dubul rau de la Domnul", n.tr.) se explica prin faptul ca ceea ce Dumnezeu *permite* este adesea redat ca si cand El *ar face* acest lucru. Dr. Rendle Short analizeaza problema de care suferea regele:

aducea de mancare celor trei frati mai varstnici ai sai pe campul de batalie. a auzit batjocurile

Regelc Saul ar primi În zilele noastre diagnos-ticul de nebunie de tip maniac-depresiva. Perioade de intensii apasare, presarate cu izbucniri ocazionale de violente cu intentii de omucidere, aparent fara nici un motiv, impresia falsa ca oamenii ar fi complotat împotriva lui... sunt cu toate simptome usor de depistat ale acestei maladii:'5

Slujitorii lui Saul i-au propus regelui sa" gaseasca pe cineva cu darul muzicii care sa vina si sa-l calmeze. S-a sugerat numele lui David și Saul a trimis sa fie adus la el. Versetul 18 arata ca David isi faurise deja un renume, chiar înainte de a-l fi înruntat pe Goliath. Acum muzica sa parea sa-l scoata pe rege din depresia sa. Sauf 1-a îndragit, facandu-l pe David purtatorul sau personal de arme.

C. înfrangerea lui Goliath (cap. 17)

17:1-11 Filistenii si-au adunat armatele pentru batalie in apropierea vailor lui Elah (Valea Terebintilor), la sud-vest de Ierusalim, nu departe de Gat. Saul si armata sa s-au adunat într-alt loc din apropiere, valea Elah despartindu-i de filisteni. Un campion cu numele de Goliath a iesit zilnic din tabara filistenilor timp de patruzeci de zile, sfidand ostirile Israelului sa-i trimita un adversar pe masura sa. Cum era de asteptat, nu s-a gasit nici un voluntar. Uriasul acesta avea aproape trei metri înaltime si era îmbracat cu o armura ce cantarea eel puțin 85 de kg. Numai sulita sa de fier cantarea vreo 7-8 kg. Dar toate aceste arme grele nu-i creau nici un fel de probleme lui Goliath, deoarece el însusi trebuia sa fi avut între 300 si 400 de kg, poate chiar mai mult, În functie de talia sa. Toate aceste caracteristici îl faceau sa fie de cale-va ori mai puternic decat un om normal.

17:12-30 Odata, pe cand David

azvSrlite de urias la adresa lor si frica ce se putea citi pe letele soldatilor evrei. David a Tntrebat ce i se va face omului care va reduce la tacere aceasta bruta laudaroasa. Eliab, fratele sau eel mai mare. I-a mustral, probabil ca sa-si ascunda propria sa lasitate, dar David a persistat, insistand sa i se spuna ce premii va primi eel care Tl va putea ucide pe urias.

17:31-40 Nu dupa mult timp a ajuns la urechile lui Saul vestea ca s-a gasit un tanar dispus sa lupte pentru Israel. Omeneste vorbind, e de fnteles indoiala cu care l-a privit Saul pe David, in ce priveste capacitatile sale, cand acesta a fost adus maintea sa. Numai ca David cunoscuse puterea lui Dumnezeu, care a lucrat prin el atunci cand David a aparat lunna sa de atacurile unui leu sau urs. Ei ca\$tigase experiente cu Dumnezeu Tn particular, prin urmare, acum era preg&tit sa se bizuie pe Dumnezeu Tn public. Vazand curajul si hotararea lui David. Saul i-a dat propria lui armura, dar David s-a lipsit de ea. mtrucal Tl Tngreuna, preferand sa-si aleaga cinci pietre netede de la parau, o prastie si toia-gul sau, peste toate acestea David avand Tnsa puterea Dumnezeului celui viu!

17:41-54 Cand Goliat l-a vazut pe David, tanarul ce trebuie sa fi avut vreo douazeci de ani Tn acel timp. s-a umpiut de manie, considerand ca Israel l-a insultat trimitandu-i pe acest tinerel ca sa lupte Tmpotriva sa. Dar David nu avea nici unna de frica, raspunzand blestemelor proferate de urias. David se Tncredea cu tolu Tn Domnul, asteptand sa primeasca biruinta din mana Lui. Cand a iacut Goliat primul pas catre el, David a tras cu pra^tia, piatra lovindu-l pe urias Tn frunte. Indata el a cazut cu fata la pamant, dupa care David i-a taiat capul cu propria sabie a uriasului. Cand filistenii au vazut acest lucru. au luat-o la fuga, fiind urmariti de israeliti.

17:55-58 Versetele acestea¹⁶ par sa ridice o problema: Este ciudat ca Saul nu l-a recunoscut pe David, de vreme ce Tl desemnase anterior sa-i fie purlator de arme (16:21). Totusi trebuie nolat ca Tn text nu se spune ca Saul nu a stiut cine este acest tanar, doar ca a Tntrebat: „**A1 cui**

fiu este acesta?" Cu alte cuvinte, e posibil ca

1
Samue
1

279

Saul sa fi uitat toate amanuntele legate de familia din care provenea David, cum arata si Williams:

Dupa ce i-a promis Thvingatorului ca-i va da fiica tn casatorie si o zestre frumusica, scutin-du-i familia de impozite, era normal ca Saul sa-i ceara lui Abner lamuriri cu privire la tatal lui David si pozitia ocupata de acesta in socie-tate....¹⁷

Aceasta ipoteza pare sa fie [confirmata.de](#) faptul ca mai tarziu David isi exprima nevrednicia de a fi ginerele regelui (18:18). Michael Griffith ne prezinta o aplicatie nimerita a acestui verset:

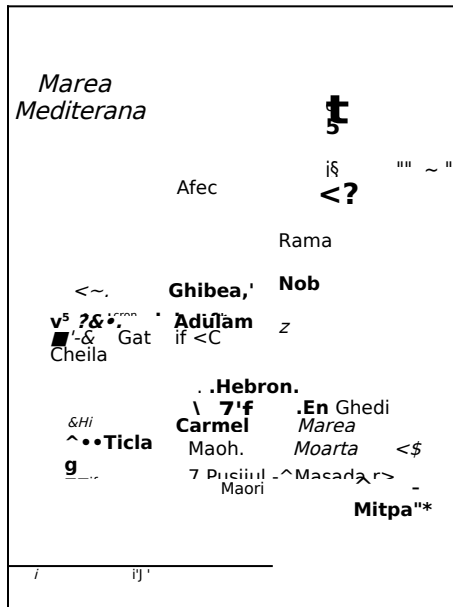
Atat Ionatan (cap. 54), cat si David au initial actiuni de la nivelul lor umil, dar acestea- s-au soldat cu mari biroinfe. Tot așa si noi suntem chemati sa luam Tn stapanire campul local de batalie in care ne aflam. Nu ne putem permite sa speram ca vom putea sa ne masuram fortele cu toata opozitia vrajmasului, dar nici nu e nevoie sa facem acest lucru. Acolo unde te afli, pe „frontul” tau, vei descoperi ce mult poti face pentru Isus. Suntem chemati sa dam dovada de curaj si sa luam initiativa Tn locul unde ne aflam. De restul Se va ocupa Dumnezeu, atun-ci cand, Tn urma actiunii noastre, batalia se va extinde pe Tntregul front.¹⁸

D. Casatoria cu Mical (cap. 18)

18:1-5 Intre Ionatan si David s-a stator-nicit o trainica prietenie, cei doi avand o seama de afinitati Tn structura lor sufleteasca, fiecare din ei posedand acea rara trasatura de caracter a unui curaj autentic. Ionatan era' succesorul legitim la tronul tatalui sau. Dar cand i-a inmanat lui David mantia sa, a indicat prin aceasta ca este dis-pus' sa renunte la dreptul sau legitim, preferSnd sa-1 vada pe David Tncoronat.

18:6-16 Pe masura ce David continua sa castige batalie dupa batalie, Saul a fost cuprins de o nestapanita gelozie la adresa sa. Cand a auzit cantecele femeilor,

Tn care acestea ii atribuiau lui David mai multe fapte de vitejie decSt lui Tnsusi, mania lui nu a mai cunoscut margini. Dumnezeu Se foloseste uneori de rau pentru a pedepsi raul, acesta fiind motivul pentru care a

David urmarit de Saul

1. David fuge din Ghibea la Samuel in Raba (1 Sam. 19:18)
1. David se deplaseaza la Nob (1 Sam. 21:1 - 9)
1. David se deplaseaza la Gat (1 Sam. 21:10)
1. David fuge de filistenii la Adulam (1 Sam. 22:1)
5. David isi pune familia la adapost in Moab (1 Sam. 22:3)
6. David se deplaseaza in Moab (1 Sam. 22:4)
6. David ajunge in padurea Heret (1 Sam. 22:5)
6. David si oamenii sai ii ataca pe filistenii care au pradat Cheila (1 Sam. 23:5)
6. David se retrage in pustiul Zif (1 Sam. 23:14)
10. David se retrage in pustiul Maon (1 Sam. 23:24)
10. Urmarit de Saul, David ajunge la Enghedi (1 Sam. 23:29)
10. Crufandu-i viaja lui Saul, David revine in Moab (1 Sam. 24:22)
10. David revine la Carmel Maon; se casatoreste cu Abigail (1 Sam. 25)
10. Crutandu-i din nou viafa lui Saul, David revine in Gat (1 Sam. 26:1-27:2)
10. Achis, regele filistean al Gatului, ii da lui David cetatea Ticlag (1 Sam. 27)
10. David si oamenii lui se due la Afec, unindu-se cu fortele filistene (1 Sam. 29:1-3)
10. Opozitia comandanfilor filistenii il obliga pe David sa revina la Ticlag (1 Sam. 30)
10. Dupa moartea lui Saul, David revine la Hebron, unde este incoronat Rege (2 Sam. 1-2)

ingaduit ca Saul sa fie chinuit de un duh rau (v. 10). De doua ori regele a incercat personal sa-l ucida pe David, dar de ambele dati David a scapat. Apoi Saul 1-a

pus pe David capitan peste o mie de sol-dati, sperand ca in felul acesta va fi omorat in fuptele cu filistenii. (Din text rezulta ca anterior David avusese sub comanda sa elective mai mari.) Dar Domnul era cu David, ale carui fapte de vitejie au atras atentia Tntregului Israel.

18:17-30 Fiica regelui fusese fagaduita barbatului care-1 va putea ucide pe uriasul filistenilor. Asadar Merab, fiica mai mare a lui Saul, i-a fost oferita lui David ca sotie. Dar Tntre timp trebuiau castigate alte vic-torii militare, Saul sperand ca David va fi ucis in cursul acestora. C&nd David si-a ex-primat nevrednicia sociala de a fi ginerele regelui, Merab a fost data altui barbat, ac-tiune prin care probabil Saul a urmarit sa-1 umileasca pe David. Dar fiica mai mica a lui Saul, Mical, Tl iubea pe David. Saul a fost de acord sa i-o dea lui David in casato-rie, cu conditia ca David sa-i aduca, in loc de zestre, o suta de preputuri ale filistenilor. Din nou, Saul spera sa-1 poata pierde pe David, cand acesta va cadea rapus de flis-teni. Numai ca David nu se lasa sa fie eli-minat cu una cu doua. El s-a Tnfatisat la rege cu o masura dubla a acestei ciudate zestre, castigand-o astfel pe Mical de mireasa. Pe masura ce sirul victoriilor militare dovedeau cu prisosinta ca Domnul era cu David, ura lui Saul fata de el, insotita de frica, lua proportii tot mai mari.

E. Fuga de Saul (cap. 19-26)

1. Loialitatea lui Ionatan (cap. 19, 20)

19:1-7 Cand Ionatan si-a dat seama ca tatal sau vrea sa-1 omoare pe David cu orice pret, si-a sfatuit prietenul sa se ascunda pe camp, in timp ce el va Tncerca sa-1 imbune pe Saul. Printre argumentele oferite lui Saul ca nu e bine ce face cu privire la David, Ionatan i-a amintit tatalui sau de curajul, loialitatea si succesele militare obtinute de David in lupta tmpotriva inamicului, ca nu facuse nimic vrednic de moarte.

in urma discutiei cu fiul sau, Saul s-a lasat induplecat, de data aceasta, repunandu-i pe David in pozitia ce o ocu-pase anterior la curtea regala.

19:8-10 Dar cand a izbucnit din nou razboiul, David s-a acoperit iarasi de glo-

rie, starnind invidia lui Saul. Duhul rau a inceput din nou sa-l chinuie pe Saul, care a incercat sa-l strapunga pe David cu sulita. care Tnsa s-a infipt in peretc. Era a trcia oara cand Saul gresea tinta. David a scapat ca prin urechile acului, salvandu-si viata.

19:11-17 In aceeasi noapte, regelc Saul a trimis niște soli, ca sa-l ucida pe David in casa lui. Afland despre complotul urzil Tmpotriva sotului ei, Mical a Tnlesnit fuga lui David, coborandu-l pe fereastră. Apoi a luat idolul din casa (terafimul) si „**l-a pus in pat, i-a pus o piele de capra in jurul capului și l-a invelit cu o haina**”. Precizam ca -idolul era doar al ei, David nefiind inchinator la idoli. Cand Saul a trimis solii sa-l prinda pe David, sub-terfugiul ei a iesit la iveala.

19:18-23 Dar era prea tarziu. David nu mai era acolo, ci se refugiase la Rama. pentru a se intalni cu Samuel, in vremuri de restriste, oameni ai lui Dumnezeu se due la alti oameni ai lui Dumnezeu. De trei ori solii lui Saul au suferit esec in Tncercarea de a-l prinde pe David, deoarece, cand s-au apropiat de profetii din jurul lui Samuel, au inceput si ei sa profetcasca. sub inraurirea Duhului lui Dumnezeu. Ulterior, cand Saul insusi s-a dus pentru a-l prinde pe David, si el a fost coplesit dc puterea lui Dumnezeu. Dar aceasta cople-sire divina nu era adevarata convertire.

19:24 Oamenii si-au adus aminte dc proverbul care spunea ca si Saul e printre profeti (10:11, 12). Nu mica le va fi tbsi mirarea cand au vazut aceste fluctuatii in purtarea sa. Prin „s-a dezbracat de haine” nu trebuie sa se inteleaga ca s-a dezbracat de tot, ci doar ca și-a scosvesmintele exte-rioare, insemnul majestatii. și astfel, in timp ce Dumnezeu I-a tinut pe Saul pironit la pamant toata ziua si toata noaptea, David a reusit sa scape (20:1).

Versetul 24 nu contrazice cu nimic sin-tagma 15.34, 35: „Si Samuel nu s-a mai dus sa-l vada pe Saul, pana in ziua mortii

sale,” deoarece *mi* Samuel a venit la Saul. ci *Saul a venit la profet*, si nu de buna voic. ci in mod cu totul neasteptat.

20:1-3 Dupa ce a fugit din

Naiot.....

David s-a dus la Ionatan, inccrcand sa alle de ce ii doreste Saul moartea cu atata

1
Samue
1

281

Tnverşunare. Se pare ca lonatan nu fusese tinut la curent cu toate Tncercarile tatalui sau de a-l omori pe prietenul sau. David i-a explicat lui lonatan ca regele nu i-a impartasit planurile sale din pricina priete-niei ce exista Tntre David şi lonatan.

20:4-9 Apoi David a propus sa recurgS la un test, prin care sa se vada lamurit daca mai este Tn pericol sau nu. In loc sa-si ocupe locul rezervat la masa regala, la praznicul din luna aceea, David va absen-ta. Iar cand Saul va intreba de ce lipseste David, lonatan va raspunde ca s-a dus la Betleem, la jertfa anuala adusa de toata familia. (E posibil ca afirmatia sa fi fost adevarata, desi nu se precizeaza nicateri Tn Scriptura ca David ar fi efectuat aceasta deplasare. Iar daca a fost neadevarata, motivul consemnarii ei este de a exprima dezaprobarea lui Dumnezeu.) Daca Saul nu va obiecta, acesta va fi un semn ca David e Tn afara de orice pericol, in schimb, daca regele se va mania ca David i-a scapat din nou printre degete, atunci lonatan va sti ca viata lui David este Tn mare pericol.

20:10-17 lonatan a promis ca se va duce pe camp a treia zi, ca sa-i dea de stire lui David cum stau lucrurile prin inter-mediul unui consemn prestabilit. Pesemne presimtiind care va fi deznodamantul, lonatan 1-a rugat pe David sa se poarte cu credinciosie fata de Domnul si fata de el si casa lui, cand va prelua puterea. Reiese clar din versetele 14-17 ca lonatan era con-vins ca David va fi intr-o zi rege al Israelului. Prin urmare, cu atat mai mult straluceste dragostea ce i-o purta lui David, cu cat realiza ca drepturile sale legitime de succesiune la tron aveau sa-i fie transferate lui David. Ce exemplu de neasemuit devotament si altruism!

20:18-23 Versetele acestea prezinta amanuntele semnului prin care David avea sa fie Instiintat cu privire la atitudinea regelui fata de el. lonatan va iesi pe camp, lansand cu arcul sageti

Tn directia standi dupa care se ascundea David. Din indrumarile date tanarului slujitor ce tre-buia sa adune sagetile David putea sa deduca daca trebuie s-o ia la sanatoasa, pentru a scapa cu viata, sau, dimpotriva,

daca putea sa revina la curte, fara nici un pericol. Poate ca ne Tntrebam de ce a recurs Ionatan la aceasta sceneta, ca sa comunice cu David, de vreme ce mai tarziu con-statam ca s-a dus direct la David si a stat de vorba cu el. Raspunsul e ca Tn incidentul relatat Tn versetele 18-23 el nu avea de unde sti ca va mai putea lua legatura cu David fara sa fie vazut.

20:24-34 In prima seara a praznicului, Saul n-a amintit deloc absentia lui David, probabil crezand ca acesta nu corespundea din punct de vedere ceremonial. Dar a doua zi, cand, mtrebandu-1 pe Ionatan de David, a aflat ca acesta s-a dus la Betleem, Saul s-a Tnfuriat la culme, acuzandu-si fiul ca s-a Tmprietenit cu un om pornit sa-1 faca de rusine pe Ionatan si pe mama lui. In realitate, cuvintele folosite de Saul au fosi foarte dure, si mai dura fiind purtarea sa, cand a Tncercat sa-1 tintuiasca de perete pe propriul sau fiu, spre care se mutase, tem-porar toata ura ce i-o purta lui David.

20:35-42 A treia zi dimineata, Tn urma consemnului, temerile lui David s-au ade-verit. Cei doi au varsat lacrimi, Tmbra-tisandu-se, fiecare din ei urmand sa piece pe drumul sau, nemaibeneficiind de parta-sia celuilalt. David a plecat sa se ascunda. aceasta fiind o etapa necesara Tn planul lui Dumnezeu, care TI pregatea pe David sa poata prelua, mai tarziu, tronul Israelului. Iar Ionatan a revenit la curtea regala, riimanand loial tatalui sau, desi Tn adancul inimii stia bine ca nu-1 va urma pe acesta la tron. Trebuia sa se fi dus cu David? A pro-cedat corect cand a ramas fidel tatalui sau, desi stia ca Domnul TI repudiasse pe Saul de a mai fi rege?

2. Bunatatea aratata de Abimelec fata de David (cap. 21)

Chiar si oamenii de exceptie au picioare de lut. Marele David nu face, Tn- episodul ce urmeaza, exceptie de la aceaslil regula. In tristul capitol aflat acum Tnaintea noas-tra sunt consemnate

minciunile rostite de el Tn fata cortului Tntalnirii, care se alia ?n aceasta perioada la Nob (v. I -9), precum si nebunia de care s-a prefacut David ca ar suferi Tn fata filistenilor (v. 10-! 5).

21:1-6 Dupa ce se dusese la Samuel

282

1
Samue
1

(cap. 19) și la Ionatan (cap. 20), în fuga sa de Saul, acum David se prezintă la marele preot. Abimelec s-a temut de David și a întrebât de ce călătorește el de unul singur. (De fapt, David era însoțit de câțiva oameni, care însă așteptau într-alt loc - v. 2; Mat. 12:3.) David a mintit, spunându-le într-o misiune secretă în interesul regelui. Apoi David a cerut să i se dea pâine și mană. Dar nu era altă pâine, decât pâinile punerii înaintea, acea pâine sfântă folosită în scopurile închinării în cortul înținerii. Preotul i-a oferit lui David aceasta pe sine, cu condiția ca oamenii săi să nu se fi înținat ceremonial prin relații sexuale în ultimele trei zile. David a precizat că oamenii săi sunt nu numai curați, ci și sfinți, adică puși deoparte. În virtutea faptului că se afla în această misiune specială. Avea dreptate Shakespeare când afirma: "Oh what a tangled web we weave when first we practice to deceive!" (Vai, ce panză înșelătoare stim să ținem, de îndată ce ne-am deprins cu practica de a nu spune adevărul!) Și astfel pâinea ce tocmai fusese luată din locul sfânt a fost dată lui David.

La Malei 12:3,4 Domnul Isus a aprobat această întrebuintare nelegitimă a pâinii punerii înainte, probabil din cauza faptului că în Israel era păcat iar David reprezenta cauza neprihănirii. Dacă lui David i s-ar fi acordat locul cuvenit pe tronul Israelului, n-ar mai fi fost nevoie ca el să cersească pâine. Legea, care interzicea profanarea acestei pâini speciale, nu conținea însă nici o interdicție cu privire la o faptă de milostenie ca aceasta.

21:7-9 Doeg, un slujitor al lui Saul, fusese reținut înaintea Domnului la Nob, în acest rastimp. Deși era edomit din naștere, s-a convertit la religia evreiască iar acum, datorită vreunui jurământ sau necuratiei ceremoniale, sau din alte motive de această natură, el nu putea să parasească localitatea. Evident el a observat colaborarea lui

Ahimelec cu David, având grijă să-i transmită lui Saul acest lucru. Între timp, David a formulat a doua cerere, să i se pună la dispoziție arme. Și, mintind din nou, a afirmat că mai înainte ca este într-o misiune urgentă în slujba regelui. Imediat i-a fost adusă sabia lui Goliat, la care David a

exclamat ca nu mai exista o alta sabie ca aceasta. Omul care se Tncrezuse Tn Domnul ca-i va da puterea sa-l ucidă pe urias cade acum Tn cursa, punandu-?i Tncrederea Tn sabia dusmanului sau Tnfrant!

21:10-15 Apoi David a parasit teritoriul Israelului, refugiindu-se Tn cetatea de bastina a lui Goliat, Gat. Iata-l pe unsul Domnului, viitorul rege al Israelului, cau-tandu-si adapost printre vrajmasii poporului lui Dumnezeu. Cand filistenii au Tnceput sa intre la banuieli cu privire la el, David s-a vazut nevoit sa faca pe nebunul, ca sa-si scape viata. DeRothschild noteaza ca lui David nu-i era deloc strain faptul ca „alienatii mintal beneficiaza de un regim special, nefiind atinsi de nimeni, deoarece erau considerati napastuiti, dar, Tn acelasi timp, si aparati de Divinitate.”¹⁹ Asa se face ca acum Tl vedem pe psalmistul neTn-trecut al Israelului crestind cuvinte fara noima pe uşile portilor, Tn timp ce pe barba i se prelingeau balele. Din pricina nepasarii erase a poporului lui Dumnezeu, conjugata cu propria-i alunecare de la credinta, David ajunge sa manifeste acum acest comportament dizgratios.

Dar David s-a ales cu cateva Tnvata-minte de mare pret din aceasta dureroasa experienta. Inainte de a trece la capitolul urmator, cititi, va rog, Psalmul 34, care a fost compus cam Tn aceasta perioada. fn acest psaim artam detalii relevante despre caracterul lui David.- El poseda o remarcabila tarie de caracter, o tenacitate care l-a ajutat sa creasca Tn cunoasterea lui Dumnezeu. Tn pofida e?ecurilor sale.

3. Scdparea lui David şi uciderea de catre Saul a preotilor (cap. 22) 22:1, 2 Cand David s-a Tntors Tn Israel, a gasit adapost Tn pesteră Adulam, din teritoriul lui Iuda, situata la sud-vest de Betleem. Era locul Tn care se adaposteau toti ce napastuiti, nemultumiti sau Tnglo-dati de datorii. David este aid un tip a! lui Cristos Tn actuala Sa

respingere din partea marii majoritati a oamenilor, chemandu-i pe cei Tmpovarati si truditii sa vina la El. sa fie mantuiti. In timp record, o mini armata formata din circa patru sute de oameni s-a strans la Adulam, ale carei efective aveau

1
Samue
l

283

sa creasca ulterior la sase sute. Pentru lume oamenii acestia erau niste neispravii, dar sub conducerea lui David ei au devenit bravi luptatori (2 Sam. 23).

22:3-5 Parintii lui David s-au alaturat si ei fiului lor. Fiind preocupat de soarta lor, David s-a deplasat in Moab, aranjand ca ei sa stea acolo cat timp David va trebui sa se ascunda. Desi era descendent al moabitei Rut (Rut 4:17), David a gresit cSnd si-a pus Tncrederea in vrajmasii Domnului. (Conform traditiei, Tn cele din urma moabitii i-au omorat pe parintii lui David.) Curand dupa ce s-a mtors David, protetul Gad i-a spus sa paraseasca pestera Adulam. Prin urmare, David s-a refugiat in padurea Heret, aflata tot in teritoriul lui Iuda.

22:6-8 Aflat Tn Ghibea, din tinutul lui Benjamin, Saul tuna si fulgera impotriva lui David, in auzul beniamitilor si al slujitorilor sai, Tntreb3ndu-i daca David i-ar rasplati la fel de generos pe cat a facut-o el. Asta pentru ca, desigur, David nu era din semintia lui Benjamin. Apoi Saul i-a acuzat ca ar urzi comploturi ca sa-i ia viata - demonstrand ca de-acum era complet paranoic, nemaiputand rationa. Pretutinde in ju ml lui, chiar si Tn propriul sau fiu, nu vedea decat dusmani.

22:9-15 Doeg, edomitul, dorind sa profite la maximum de aceasta oportunitate, ca sa se puna cat mai bine cu regele, i-a relatat lui Saul cum l-a ajutat Ahimelec pe David, aprovizionandu-l cu hrana si consultandu-l pe Domnul cu privire la el. Imediat preotul si familia lui au fost adusi in fata regelui, fiind acuzati de tradare. Drept raspuns, Ahimelec a invocat loialitatea lui David fata de rege si propria sa nevinovatie, ca unul care a dat ajutor celui despre credea, sincer, ca este fidel regelui. Si a adaugat ca nu fusese singura oara cand l-a intrebat pe Domnul cu privire la David. Cat prive?te acuzatia lui Saul ca David s-ar fi rasculat impotriva sa, pandind sa-i ia

viata, Ahimelec a spus ca nu stie nimic despre asta.

22:16-19 Actiunile lui Saul demonstreaza ca in aceasta faza era nebun de-a-binelea. Cand garzile sale de corp au refuzat sa-i ucida pe preoli, Doeg - care

nici nu era evreu, ci un „caine” în ade-varatul sens al expresiei - s-a născut asupra lor. pasându-i prea puțin că erau preoți, și a ucis optzeci și cinci dintre ei. Apoi, ca și când asta n-ar fi fost de ajuns, a atacat cetatea lui Ahimelec, Nob, ucigându-i pe locuitori și vitele acestora.

22:20-23 Numai Abiatar a scăpat cu viața, refugiindu-se la David și spunându-i tot ce s-a întâmplat. Apoi a rămas alături de David, fiindu-i mare preot până când a fost, pe bună dreptate, îndepărtat din post de către Solomon (I Regi 2.27). Într-o prăvălie, moartea preoților a fost urmarea directă a minciunilor și stratagemelor în care a recurs David (v. 22). Privite din alt unghi, ele au reprezentat judecata lui Dumnezeu care s-a abătut asupra casei lui Eli (2:31-36; 3:11-14). Dincolo de aceste considerente, trebuie subliniat că Saul poartă vina cea mai mare pentru acest masacru, declanșat din ordinul său.

Protețul (Gad), preotul (Abiatar) și regele (David), aflați cu toții în exil. Îi întrușipează pe Cristos în ipostaza actuală, așteptând ca vrăjmasii Săi să-1 fie făcuți așternutul picioarelor Sale și tronul domniei Sale să fie statornicit pe pământ.

4. Tradarea Cheilei (cap. 23)

23:1-5 Lui David i-a parvenit știrea că cetatea Cheila, situată la sud de Adulam, fusese atacată de filistenii. Calauzită de Domnul, el a pornit la luptă împotriva inamicului, salvând cetatea și capturând multe vite.

23:6-12 Când Saul a aflat că David se afla la Cheila, s-a hotărât să-1 prindă acolo. Dar David a prins de veste că i se întinde o cursă și l-a întrebat pe Domnul ce trebuia să facă. Și rămasese la Cheila, unde nu i se va întâmpla probabil nimic? Îi vor pierde locuitorii cetății în mâna lui Saul, în pofida bună-voinței sale față de ei? Prin intermediul efodului pe care îl adusese Abiatar, dar mai ales prin Urimii și Thumimii, Dumnezeu i-a descoperit că la sosirea lui Saul, acești oameni

ingrați îl vor trăda pe David.

23:13-18 Atunci David s-a sculat cu oamenii lui și a fugit în pustiul Zif, la sud de Hebron. Dar și acolo ei au fost urmăriti fără încetare. Tot acolo Ionatan l-a găsit pe

David si 1-a Tncurajat in Domnul. De cats nevoie este astazi de aceasta slujire! Biserica ar beneficia enorm daca ar exista astazi mai multe persoane cu darul Tncura-jarii. Numai cei care au trait puterea unui cuvnt de Tmbarbatore, rostit la timpul potrivit, cunosc binecuvantarea pe care o poate aduce acesta sufletului Tnsetat dup5 ajutor. Dragostea pe care i-o purta Ionatan lui David 1-a facut sa se puna pe sine pe planul doi. Ionatan 1-a asigurat pe David c5 Dumnezeu fsi va implini planul Sau in viata lui David, Tn pofida actiunilor lui Saul. Fericit e omul care are un prieten ca Ionatan! De ce nu a ramas alaturi de David, ci intotdeauna a revenit acasa, este o enig-ma.20

23:19-29 Si **zifitfi** 1-au tradat pe David, dandu-i de stire lui Saul unde se afla David si promitand sa-1 predea pe fugar in mana regelui. Cand David a auzit ca vine Saul, a fugit in Pustiul Maon, fiind urmarit indeaproape de Saul. Dar tocmai c^nd se parea ca va fi incercuit, filistenii au atacat Israelul si Saul a fost nevoit sa inceteze urmarirea. Fara sa vrea si, desigur, fara sa stie, vrajmasul Israelului a fost un aliat al regelui respins al Israelului. Fiul lui Isai s-a dus apoi la En Ghedi, pe malul de vest al Marii Moarte.

5. *Saul este crutat (cap. 24)*

24:1-7 Dupa ce a raspuns amenintarii prezentate de filistenii, Saul a reluat urmarirea lui David, ajungand Tn tinutul muntos din En Ghedi. Acolo regele a intrat intr-una din pesteri sa se odihneasca. Dar pestera aleasa de el nu era pustie. Mult mai in interior, omul urmarit de Saul Tsi strunea cu greu vitejii, ca sa nu ia viata monarhu-lui! Acesti oameni credeau ca Dumnezeu li 1-a dat pe Saul Tn mana lor. Dar David nu era constient sa fi primit nici o porunca de la Dumnezeu sa ia Tmparatia cu forta. Mai degraba, David era dispus sa astepte timpul si metoda stabilite de Dumnezeu. Chiar si cand a taiat un colt din mantaua regelui, a

avut mustrari de con?tiinta. Pentru David nu era un lucru de saga faptul ca Saul a fost uns rege. Numai Dumnezeu putea sa-1 indeparteze pe acest rege, David urmand sa-I respecte pana cand Domnul va gasi de

cuviinta sa procedeze altfel.

24:8-15 Dupa ce Saul a iesit din pestera, David a strigat dupa el. Inclinan-du-se Tn fata regelui, David i-a spus ca vestile tendentioase pe care le auzise nu erau adevarate, si ca¹ daca ar fi voit sa-i ia viata, ar fi putut s-o faca chiar Tn ziua aceea. Dar David nu putea concepe o atare actiune Tmpotriva unsului Domnului. Si i-a aratat coltul taiat din mantaua lui Saul, ca dovada a marinimiei sale. Un rau s-ar fi razbunat poate, dar David nu era animat de asemenea dorinte. Apoi David l-a Tntrebat pe Saul de ce Tl urmareste cu atata Tnversunare pe un om auat de inofensiv si netnsemnat ca el, care e asemenea unui caine mort sau a unui purice.

24:16-22 Fiind, pentru momenl. miscat pana la lacrimi de cuvintele lui David, Saul a recunoscut neprihanirea lui David si propria sa rautate. Surprinzator, el a recunoscut ca David va fi rege peste Israel intr-o zi si l-a pus pe David sa jure solemn ca se va purta bine cu familia sa. Apoi Saul a plecat Tn pace. Dar David nu avea sa se bucure de prea multa liniste. caci Saul a uitat curSnd de bunatatea pe care i-o aratase David.

In cuvintele adresate de David lui Saul, el a facut de doua ori apel ca Domnul sa fie Judecator, pentru ca lui nu-i era greu sa lase cazul Tn mana lui Dumnezeu, Tn loc sa fac5 ceea ce i s-ar fi parut-nimerii unui om firesc. Unui dintre lucrurile pe care Petru si le-a amintit Tn legatura cu Domnul nostru a fost faptul ca: atunci „c^nd a fost insultat. nu a raspuns cu insulte. Cand a suferit, El nu a amenintat, ci S-a Tncredintat Celui care judeca drept" (1 Petru 2:23). invredniceasca-ne Domnul si pe noi sa ramanem la fel de calmi sj Tncrezatori in Tatal ceresc, atunci cand suntem la stramtoare, cSnd suntem Tncoltiti!

6. Nechibzuinta lui Nabal (cap. 25)

25:1-9 Moartea lui Samuel pune capat perioadei

judecatorilor. Natiunea a devenk Tntre timp o monarhie. Descendentii lui David vor ocupa de acum incolo tronul Israelului pe vecie, Cristos fiind implinirea deplina a acestei profetii. Respectul pro-

1
Samue
1

285

fund cu care fusese tratat Samuel reiese din intristarea care a cuprins toata natiunea la vestea mortii sale.

Dupa moartea profetului, David s-a dus in pustiul Paran, in sudul teritoriului lui Iuda, probabil pentru a scapa de urmaririle lui Saul, care c&uta sa-i ia viata. Carmelul din versetul 2 nu este totuna cu *Muntele Carmel* din nordul Israelului, ci o *localitate* din apropierea Maonului. Nabal Isi tunde acolo oile si David, potrivit obiceiului, a trimis estiva tineri sa-i ceara acestuia un dar, in schimbul protectiei pe care i-o acor-dase David, avand grija de turmele lui Nabal.

25:10-13 Dar Nabal a raspuns slujito-rilor lui David intr-un mod atal de egoist si de intepat, incat David s-a aprins de m&nie, pregatindu-se sa se duca la Carmel cu vreo patru sute de oameni ca s&1 pedepseasca pe Nabal si familia acestuia.

25:14-22 Frumoasa si inteleapta sotie a lui Nabal, Abigail, a aflat de raul mare pe care avea sa-1 aduca peste intreaga familie comportarea neinspirata a sotului ei. Drept urmare, ea a adunat la repezeala o mare cantitate de alimente, pornind cu acestea in intampinarea lui David. Pe cand se apropia David de Carmel, isi rememora toate faptele de manimie pe care i le aratase lui Nabal, in contrast cu dispretul cu care s-a ales din partea lui Nabal.

25:23-31 Cand Abigail s-a intalnit cu David, s-a prosternut la picioarele lui, ros-tind o pledoarie superb alcatuita, care a dat rezultate. Mai intai, ea a recunoscut ca sotul ei era precum ii este numele (**Nabal** inseamna pros/'sau *necioplit*). Apoi apreciat ca nu a stiut nimic cand au venit anterior oamenii lui David. Si i-a cerut iertare, amintindu-i c&3 Domnul este Cel care 1-a impiedicat de la varsare de sange, ca Dum-nezeu este Cel care ii va pedepsi pe vraj-masii lui - chiar si pe Nabal. D&nd dovada de o mare patrundere spirituala, Abigail sj-

a dat seama cine este David, ca este unsul Domnului, si 1-a laudat sincera pentru ca lupta in bataliile Domnului. Or, cat de mult se va bucura cand va deveni intr-o zi rege sa nu trebuiasca sa-si aminteasc& de un moment neplacut cand a intins mana, razbunandu-se singur, in loc sa lase ca

Domnul sa se razbune pe dusmanii sai!

25:32-35 David a ramas profund impresionat de aceste cuvinte diplomatice. Si i-a multumit pentru ca l-a impiedicat sa-l ucidii pe Nabal. Domnul slie sa aduca in viata noastra oamenii trebuinciosi, care sa ne Indrume si sa ne previna. Trebuie sa-I fim recunoscatori pentru asta. Sfatul lui Abigail a avut efect, darul ei generos fiind bine primit. Iar David l-a lasat pe Nabal In plata Domnului, care nu a Tntarziat sa actioneze. Unii ar fi tentatr sa sustina ca Abigail ar fi Tncalcat porunca Domnului, pentru faptul ca nu s-a consultat cu sotul ei sj pentru ca a uzurpat autoritatea sa. Dar Biblia nu sugereaza ca ea ar fi procedat greşit. Dimpotriva, ea a salvat, dupa cate se pare, viata lui Nabal si a casei sale de la nimicire, prin actiunea ei curajoasa luata intr-un moment de criza.

25:36-44 Cand a revenit Abigail acasa, Nabal era beat crita. Ea a asteptat pana a doua zi, abia atunci spunandu-i ce s-a int&mplat. La auzul acestor cuvinte, el a fost lovit, dupa cate se pare, de paralizie sau de un atac de inima. Şi dupa zece zile, a murit, lasand in urma lui toate avutiile pe care le agonisise cu atata infrigurare. Afland despre moartea lui Nabal, David curand a trimis un sol, ca s-o ceara In casa-torie pe Abigail. Iar aceasta a acceptat propunerea lui David cu multa smerenie. David isi mai luase, in timpul cat fusese urmarit de Saul, o nevasta, pe Ahinoam. intre timp prima lui sotie, Mical, fusese data altui barbat.

In aceasta naratiune vedem din nou ca oricine se inalta pe sine va fi smerit (Nabal a fost omorzit de Dumnezeu), pe cand cea care se smereşte va fi inaltata (Abigail a devenit sotia regelui) (Luca 14:11).

7. *Saul este crutat a doua oara (cap. 26)* **26:1-4** Din nou ziftii i-au raportat lui Saul unde se afla David (cf. 23.19). Indata Saul a str^ns o forta de cinci ori mai numeroasa' decat slabuta armata a lui David, coborandu-

se in pustiul Zif. Nu ni se spune ce anume l-a incitat pe Saul din nou. Doar ultima oarii, cand cei doi se despartisera, pareau ca s-au impacat (cap. 24). Poate ca oameni rai au starnit din nou

mania regelui (vezi v. 19).

26:5-12 David a iscodit tabara lui Saul, sj seara, Impreuna cu ruda sa Abi?ai, a patruns in tabara unde dormea Saul. Numai un somn neobişnuit de adanc adus de Domnul peste Saul sj, probabil, peste oamenii lui a facut posibil acest lucru. Abişai a vrut sa-1 loveasca pe rege cu o lovitura rapida, dar David i-a interzis sa faca a?a ceva, deoarece Saul era unsul Domnului si era la latitudinea Domnului s& Se ocupe de Saul, cand si cum va gasi El de cuviinta. David a luat, in schimb, sulita lui Saul ?i urciorul de apa, dupa care a iesjt din tabara.

26:13-16 Cand David a fost afar& de orice pericrt, si-a ridicat glasul, muştrando-l pe Abner pentru ca nu l-a pazit pe rege cum se cuvenea, o atare neglijenta fiind vrednica de pedeapsa cu moartea. Iar urciorul şi sulita pe care le-a luat David au fost marturia faptului ca lui Saul i-a fost crutata viata pentru a doua oara, David nevoind sS-1 loveasca pe unsul Domnului.

26:17-20 David continua sa se mire de ce Saul l& urmareste cu atata Inversunare, cand el i-a demonstrat clar ca nu-i vrea raul, ca nu prezinta nici un pericol pentru el. Daca Domnul este Cel care l-a intaratat pe Saul impotriva lui David, atunci David L-ar putea multumi, aducandu-l o ofranda. Dar daca oamenii sunt cei care au provocat aceasta ostilitate a lui Saul impotriva sa, atunci aceştia sa fie blestemati, deoarece l& alungau prin aceasta pe David de la singurul lacas unde se putea Inchina lui Dumnezeu. Sintagma: **„Du-te, slujeşte unor dummtui straini”** (v. 19b) repre-zintă mesajul iransmis de actiunile oame-nilor acestia, chiar daca nu exprimau acest lucru in cuvinte. David a cerut sa nu moara „departe de prezenta Domnului”, adica Intr-o tara straina (v. 20, NASB). Saul vana **un** purice... cum ar urmari o potarniche **in** muntf."

26:21-25 Se pare ca Saul s-a pocait c&nd si-a dat seama ca

David i-a crutat din nou viaşa. El a recunoscut ca David era mai drept decat el, deoarece el voise sa-i ia viata lui David fara pricina, pe cand David i-a cru?at viata, deşi ar fi putut sa-1 ucidă pe rege, fiind m legitima aparare. David a f&cut apoi inca un apel la Domnul sa ia

aminte de neprihanirea lui, după care Saul i-a răspuns lui David cu o binecuvântare și o profecie vizând marea de care va avea parte „fiul” sau „David”²¹ David și-a văzut de drum și Saul s-a întors în cetatea lui.

F. Traiul în Filistia (cap. 27-30) 1. Achiziționarea Ticiagului (cap. 27)

27:1-4 Presiunea ce apăsase asupra lui David, prin faptul că mereu trebuia să fugă, din loc în loc, ca să-și scape viața, în cele din urmă și-a lăsat amprenta asupra sa. În pofida grijii miraculoase pe care i-o arăta Domnul, credința lui David a schimbat, deoarece el a pierdut din vedere faptul că este regele ales al Israelului. Se putea oare că Domnul să-l fi ales rege, că după aceea să-l lase să fie omorât înainte de a urca pe tron? L-ar fi scapat Dumnezeu din mână lui Goliat, că apoi să-l lase să cadă în mână lui Saul? Răspunsul este desigur nu, dar împrejurările au uneori darul de a deforma optica noastră. Pericolele actuale adesea încetășează promisiunile lui Dumnezeu. David a fugit din nou în țara filistenilor, luând legătura cu Achis... regele din Gat. Demult nu mai fusese pe acolo și e posibil ca Achis să-și fi dat seama că este un fugăruș. Acest rege păgân l-a primit cu căldură, văzând în el un viteaz și un aliat împotriva Israelului. Nu înseamnă că este același Achis pe care l-a cunoscut David la 21:10, întrucât „Achis” era un apelativ regal la filistenii.²² Când Saul a aflat că David a fugit din țară, a încetat să-l mai urmărească.

27:5-7 Ultima oară când fusese David la Gat (cap. 21), slujitorii lui Achis. El suspecta-se că și încercaseră să-l omoare. David nu a uitat acest lucru. Cu prefăcută modestie, el a refuzat să locuiască în capitală, solicitând o altă cetate, și astfel i s-a dat Ticiagul, o cetate situată în apropierea graniței cu Israel ce fusese inițial a lui Iuda (Ios. 15:31).

27:8-12 În timpul sederii sale

de săi-sprezece luni la filistenii, David a făcut incursiuni împotriva ghesuritelor, gherizitelor și amalecitelor. Acestea popoare erau locuitorii păgâni ai Canaanului, a căror nimicire fusese poruncită de Domnul (Ex. 17:14; Ios. 13:13; 1 Sam. 15:2, 3).

Chiar in exil, David lupta pentru Domnul, in bataliile Sale. Dar asta ne pune in fata unui paradox: David putea avea incredere ca Domnul Tl va pazi, tinandu-l teafar, ca sa poata castiga biruinta asupra vrajmasilor lui Israel, dar el nu putea avea Tncredere in El ca sa-l apere de Saul!

2. Prezicerea pierzarii lui Saul (cap. 28)

28:1, 2 Acum pozitia lui David a devenit extrem de dificila. Filistenii por-nisera la razboi impotriva lui Israel iar David primeste porunca de la regele filis-tenilor sa li se alature, in lupta impotriva israelitilor. El pare sa fi consimtit la aceas-ta, desi cuvintele sale din versetul 2 sunt capabile de doua interpretari, putand avea doua sensuri: „Vei sti ce poate face sluji-torul tau ca sa-ti vina in ajutor" ori „vei sti ce poate face slujitorul tau ca sa te traga pe sfoara!" Achis a ales primul sens, facandu-l pe David un membru al garzii sale per-sonale.

28:3-8 Cele doua ostiri rivale s-au strans in partea de nord-vest a Israelului, pe campia Esdraelon (valca Armaghedon). Filistenii si-au stabilit labara la Șunem iar Israel la Ghilboa. Cand Saul a vazut ca nu primeste nici un raspuns de la Dumnezeu, fie prin visuri, fie prin Urim sau prin pro-feti, s-a dus la o femeie care cheama morfii (mediu). Dar anterior el ordonase ca toti cei ce cheama mortii in Israel sa fie omorati sau exilati, cum cerea legea. Iata in-sa ca fn aceasta imprejurare Saul s-a dus la o femeie care chema mortii, ce locuia in En Dor, deghizandu-se, pentru a nu fi recunoscut.

28:9, 10 Prima preocupare a acestei femei a fost sa se asigure ca nu va pati nimic. Ea i-a amintit oaspetelui despre edictul regelui Impotriva spiritistilor si a tuturor celor care cheama mortii. Dar cum putea Saul sa-i asigure protectia, in numele Domnului, care decretase ca toate aceste persoane sa fie omorate, sau

cum putea femeia sa se simta In siguranta printr-un juramant facut in numele aceluiași Dumnezeu - sunt Tntrebari care raman o enigma.

28:11-14 fn ce priveste episodul care a

urmat, Tntre comentatori exista o diversi-tatcde opinii. Unii cred ca un duh rau *s-a prefacut ca este Samuel*, pe cand altii cred ca Dumnezeu a Jnterrupt aceasta scena de spiritism, permitandu-i adevaratului **Samuel** sa se arate. A doua varianta este cea preferata, din urmatoarele motive: Femeia spiritista a fost socatS de aparitia neasteptata a lui Samuel, iar nu a duhurilor cu care ea tratatase de obicei. De aseme-ne-a, textul precizeazS ca **a fost Samuel**. In fine, **duhul** a profejit corect ce se va intam-pla a doua zi.

28:15-19 Saul i-a spus lui Samuel de ce l-a chemat din lumea mortilor. Mustrarea lui Samuel trebuie sa-l fi rank profund pe Saul. Credea el oare ca Samuel poate sa-l ajute, cand *Dumnezeul* pe care Samuel il slujea refuza sa-i vorbeasca? fn loc sa primeasca' vreo mcurajare, temerile cele mai profunde ale lui Saul s-au adeverit. Imparatia va fi luata de la el si data lui David, cum i se spusese deja. Filistenii ii vor infrange pe israeliti a doua zi iar Saul si fiii sai i se vor alatura lui Saul, tofi murind. Asta nu mseamna ca toti au avut parte de acelasi destin etern. Daca ii judecam dupa roadele lor, s-ar parea ca Saul a fost un necredincios, pe cand Ionatan a fost un om al credintei.

28:20-25 Toate pacatele lui Saul aveau sa se Intoarca acum asupra sa, tn rastimp de numai o zi. Cu greu s-a lasat convins sa manance ceva, ca sa. prinda putere, inainte de a-si vedea de drum. Vitelul gras a fost injunghiat, dar nu In scopul unei celebrari! fnvaluit in apasatoarea tScere, condamna-tul a avut parte de ultima mancare, inainte de a fi Inghitit de Intuneric.

3. Demobilizarea lui

David de catre

Achis (cap. 29)

29:1-5 Cand filistenii s-au strans, pregatindu-se de lupta, David si oamenii sai li s-au alaturat, pornind alaturi de Achis, dar mai la urma. Unii din mai-marii filistenilor au obiectat,

pe buna dreptate, nefiind de acord cu prezenta lui David printre ei, de teama. ca nu cumva el sa se intoarca impotriva lor In timpul luptei. Oare cum ar fi putut sa se rSscumpere pe

sine in fata regelui Saul, decat aducandu-i o gramada de cap5| ani ale filistenilor? Oare nu era acesta David care facuse obiectul canteceelor populare, cum ca omora mai multi filisteni decat Saul?

29:6-11 Argumentatia lor a avut efect si astfel Achis, i-a cerut lui David sa se intoar-ca la Ticiag. Raspunsul dat de David nu pare sa fie demn de un om al lui Dumnezeu. Astfel el a protestat, insistand sus si tare sa fie lasat sa se arunce in lupta **impotriva „dușmanilor domnului meu regele”** - desi acesti dusmani erau israeliti ca si el, Qoncetateni ai sai! Nu era prima oara cand David il mintea pe Achis (cap. 27), aceasta fiind probabil o alta Incercare de a-i induce in eroare pe filisteni. Pe de alta parte, daca realmente a incercat sa lupte impotriva Israelului - ceea ce nu pare verosimil - Dumnezeu l-a impiedicat s-o faca, salvandu-l de ocară de a-si omori concetatenii si de a Tntari bratul filistenilor in lupta acestora impotriva poporului lui Dumnezeu. David nu va fi lasat sa ridice sabia lui Goliat impotriva Israelului.

4. tnfrdngerea amalecitor (cap. 30)

30:1-6 in timp ce David se afla In nord, cu ostirile lui Achis, amalecitii au facut o incursiune in Ticiag, luand captivi femei si copii. Astfel, la intoarcerea sa, David a gasit o cetate in mine. Sa fi fost aceasta judecata lui Dumnezeu asupra sa pentru faptul ca s-a unit cu filistenii? In caz afir-mativ, David a dat dovada de o mare in|elegere a caracterului lui Dumnezeu, deoarece vedem cum el se duce la Domnul, cerand indurare si mangaiere pentru orice situatie si pentru orice per-soana care-i statea impotriva. El stia c5 in asemenea situatii, de criza, impresurat din toate partile de necazuri, nu avea la cine altcineva sa se duca decat la Domnul, despre care ni se spune in Osea 6:1: „31 ne-a sfasiat, dat tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega ranile”.

30:7-15 Dupa ce L-a intrebat pe Domnul, David a pornit in urmarirea amalecitor, fiind asigurat ca va avea biru-inta. Doua sute din oamenii sai (o treime) n-au putut merge mai departe de paraul Besor, deoarece erau epuizati si trupesti, si

sufletește în urma recentelor pierderi suferite și a celor trei zile de mars susținut, în drum spre Tîclag. David i-a lăsat acolo, îndreptându-se spre sud, cu ceilalți patru sute de oameni ai săi, la fel de obosiți ca și camarazii lor, dar totuși hotărâți să nu-i lase pe filistenii să scape. Curând au întâlnit un egiptean pe câmp, care fusese abandonat de stăpânul sau amalecitic, ce nu credea că robul său va mai trăi. După ce i s-a dat mâncare și apă de băut, egipteanul s-a întremat și, după ce i s-a promis că nu va fi omorât, l-a condus pe David la tabăra amalecitorilor.

30:16-25 În betia lor, chefuind în cinstea victoriei pe care o repertasera, amalecicii au fost luați prin surprindere de oaspetele nepoftit, David, care s-a năpustit ca un leopard asupra lor, învingând o forță numeric superioară a cetei sale de osteni. Doar patru sute de tineri ai amalecitorilor au scăpat de ascuțișul sabiei, fugind calare pe camile. Găsindu-i pe evreii captivi teferi, David și oamenii săi i-au pus în libertate, după care au luat o imensă cantitate de pradă, toată acțiunea desfășurându-se în doar douăzeci și patru de ore. Lui David i s-au dat toate oile și vitele capturate de la amaleciti, ca parte ce-i revenea. În schimb, unii din oamenii săi n-au voit să împartă restul prăzii cu camarazii lor rămași la paraul Besor. David a instituit o regulă, ce a rămas ca obicei în Israel, că cei ce au rămas „la calabalac” să împartă egal cu cei care au ieșit pe câmpul de bătaie (vezi și Numeri 31:27).

30:26-31 David a împartit pradă și în mai multe daruri pentru diverși prieteni ai săi din Iuda. Aceste daruri au fost trimise în toate „locurile pe care David le străbătuse cu oamenii lui”, în semn de recunoaștere că Dumnezeu i-a dat izbândă împotriva vrăjmașilor săi. Totodată el va fi încercat să cimenteze prietenii, având în vedere opoziția manifestată de Saul față de el, fără ca David să-și fi dat seama că la ora aceea Saul

nu mai era printre cei vii.

IV. MOARTEA LUI SAUL (cap. 31)

31:1-6 Pe când David reperta succese remarcabile pe câmpul de bătaie, Saul a

1
Samue
l

289

avut parte de Infrangere. Israelitii au fost nevoiti sa se retraga iar cei trei fii ai regelui au fost ucisi. insusi Saul a fost grav ranit de arcasi. Stiind ca este pe moarte, acolo unde se afla pe Muntele Ghilboa, Saul s-a rugat de purtătorul sau de arme sa puna capat vietii sale, ca nu cumva filistenii sa-l gaseasca inca in viata si sa-si bata joc de el. Dar omul acesta s-a temut sa ridice mana Impotriva regelui Israelului, drept care, Saul si-a luat singur viata, aruncandu-se asupra sabiei sale. Gestul sau a fost urmat de purtătorul sau de arme.

31:7-13 Israel era in acest timp total demoralizat, fortele sale retragandu-se din calea armatei invadatoare. Cand filistenii au venit sa-i prade pe morti, au dat peste Saul si cei trei fii ai sai, rapusi pe campul de batalie. Lui Saul i-au taiat capul si au dat de stire in toata tara ca acesta nu mai era in viata. Trupul sau nemsufletit si trupurile fiilor sai au fost transportate la Bet Șan, unde au fost atamate pe zidul cetatii. Cand au auzit locuitorii Iabesului acest lucru, au mers toata noaptea, strabatand cei 16 km ce le desparteau de Bet Șan, si au coborat trupurile lui Saul si ale celor trei fii ai sai de pe zid, ingropandu-le sub tamariscul din Iabes. Oamenii acestia nu au uitat cum Saul i-a scapat de amoniti In prima victorie de rasunet obtinuta ca rege al Israelului (cap. 11). in Israel nu se obisnuia ca mortii sa fie incinerati. Probabil s-a recurs la crematiune aici, deoarece trupurile fusesera mutilate si probabil de teama ca nu cumva filistenii sa poata veni sa necinsteasca trupurile si mai mult.

Judecata lui Dumnezeu asupra lui Saul s-a Incheiat astfel (vezi notele de la 1 Cronici 10). De cate ori nu incercase Saul sa-l omoare pe David prin mana filiste-nilor, dar iata ca, la urma, el insusi si-a pierdut viata din pricina lor. David a primit tronul ce i-l randuise Dumnezeu iar Saul si-a primit plata ce o merita

pentru faptele sale, dupa dreptatea Domnului caruia David i-I Incredintase de atatea ori.

NOTE FINALE

'(Intro) Invatatul evreu Abarbanel explica In ce consta aceasta traditie:

„Intreg continutul ambelor carti se refera, intr-o privinta, la Samuel, chiar si In relatarea faptelor lui Saul si ale lui David, deoarece ambii, ca unii care au fost unsi de Samuel, au fost, de fapt, lucrarea mainilor sale" (citata de Erdmann, In „The Books of Samuel", *Commentary of the Holy Scriptures*, de Lange, p. 1).

2(Intro) Eugene H. Merrill, „1 Samuel" *The Bible Knowledge Commentary*, p. 432.

3(1:11-18) Bishop Hall, citat In *Spurgeon's Devotional Bible*, p. 222.

⁴(1:19-28) Gesenius si alti carturari evrei au crezut ca sensul termenului este *numele (Sema) lui Dumnezeu*.

5(3:1-3) George Williams, *The Student's Commentary on the Holy Scriptures*, p. 140.

⁶(6:19-21) Flavius Josephus, *The Works of Josephus (Ant. vi 1.4)*, p. 178.

7(6:19-21) C. F. Keil si F. Delitzsch, „The Books of Samuel," *Biblical Commentary on the Old Testament*, Vn:68.

⁸(10:7-9) Unii invatati evanghelici ii considera pe Saul un credincios, dar care a alunecat grav In pacat, dupa care a suferit de o boala mintala. Ei sustin ca este improbabil ca Dumnezeu sa fi ales o persoana neregenerata ca sa fie investita cu functia de prim rege al poporului Sau ales.

9(10:7-9) Matthew Henry, „1 Samuel," in *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, 11:334, 35.

10(12:1-13) Denumirile *Bedan* si *Barac* sunt foarte asemanatoare In textele stravechi. Adesea s-a facut confuzie la copiere Intre literele ebraice „d" (*dalet*) si „r" (*res*), precum si Intre formele finale ale lui „n" (*nun*) si „k" (*kaf*).

"(13:1) O mare parte a problemelor legate de manuscrisele Vechiului Testament sunt legate de sistemul ebraic al numerelor, care se preteaza la destul de multe greseli de neatentie. Vezi comentariul asupra cartilor Cronici, pentru alte detalii.

¹²(13:2-5) Vezi nota precedents.

¹³(14:16-23) Editia veche a traducerii RV din 1885 reda textul astfel: „Aduceti Incoace efodul: caci el purta efodul In vre-

mea aceea inaintea Israelului."

14(15:13-35) Christian F. Erdmann, „The Books of Samuel," in *Commentary on the Holy Scriptures, Critical, Doctrinal and Homiletical*, de Lange, 111:209.

1[^](16:14-23) Arthur Rendle Short, *The Bible and Modern Medicine*, p. 71.

¹⁶(17:55-58) Septuaginta omite aceste trei versete.

17(17:55-58) Williams, *Student's Commentary*, p. 152.

18(17:55-58) Michael Griffith, *Take My Life*, p. 128.

19(21:10-15) DeRothschild, nu dis-punem de alte materiale.

20(23:13-18) Poate ca el manifesta loialitate fata de *pozitia* ocupata de tatal sau, desi era conştient ca acesta nu traia cum trebuie *pe plan personal*.

21(26:21-25) Poate ca acestea au fost doar vorbe in vSm. Pe de alta parte, daca Saul a fost sincer, ar putea constitui un argument in favoarea opiniei conform careia, in pofida pacatului şi starii sale paranoice, el a avut totuşj credinta in Dumnezeu.

22(27:1-4) Keil si Delitzsch, sugerand ca o domnie de cincizeci de ani „nu este imposibil" de conceput. cred ca este vorba de unu şi acelasi Achis, in ambele texte, precum si la 1 Regi 2:39 („Samuel," VIL255).'

BIBLIOGRAFIE (1 şi 2 Samuel)

Blaikie, William Garden. "The First Book of Samuel. In *The Expositor's Bible*. Londra: Hodder and Stoughton, 1909.

_____. "The Second Book of Samuel." In

The Expositor's Bible. Londra: Hodder and Stoughton, 1909.

Erdmann, Christian F. "The Books of Samuel." In *Commentary on the Holy Scriptures, Critical, Doctrinal and Homiletical*. Vol. 3 al lui Lange. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, . 1960.

Grant, F., W. "Samuel." In *The Numerical Bible*. Vol. 2, New York: Loizeaux Brothers, 1904.

Henry, Matthew. "The Books of Samuel." . tn *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*. Vol. 2, Joshua to Esther. McLean, VA: MacDonald Publishing Company, n.d.

Jensen, Irving L. / & *11 Samuel*. Chicago Moody Press, 1968.

Keil, C. F., and[^] Delitzsch, F. "The Books of Samuel." In *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 7, Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.

Laney, J. Carl. *First and Second Samuel*. Everyman's Bible Commentary. Chicago: Moody Press, 1982.

Merrill, Eugene H. "I and 2 Samuel." In *The Bible Knowledge Commentary*. Old Testament. Wheaton IL: Victor Books, 1985.

Meyer, F. B. *Samuel*. Chicago: Fleming H. Revell Co., n.d. Retiplrire. Fort Washington, PA: Christian Literature

Crusade, 1978.

Short, Arthur Rendle. *The Bible and Modern Medicine*. Chicago: Moody Press, 1953.